BİR BİLSEM

6 AYLIK SANAT, TASARIM, BİLİM VE TEKNOLOJİ DERGİSİ

Kapak Tasarımı: Hüseyin Enes Bayrak

TİREBOLU BİLİM VE SANAT MERKEZİ

2025 - SAYI 3

Dergimize
Google Play Kitaplar
üzerinden erişebilirsiniz.

Bu Sayıda Neler Var?

Gündem, film ve oyun incelemeleri, öyküler, denemeler, resimler, ilginç bilgiler ve daha fazlası...

tirebolubilsem.meb.k12.tr

İçindekiler

FİLİSTİN'DE ÇOCUK OLMAK 7
Ahmet Küçükhasan

BILL GATES'İN İLGİNÇ PROJESİ 9
Kübra Mina Karakaya

DÜNYANIN İLGİNÇ GELENEKLERİ: KÜLTÜREL FARKLILIKLARIN RENKLİ YANSIMALARI 10
Burak Okan Yalçın

TECHNOBLADE'İN AYRILIŞININ ÜÇÜNCÜ YILI ARAMIZDAN 13
Murat Patan

YENİ RENK: OLO 15
Burak Okan Yalçın

UNUTULMAZ BİR AKTRİST 18
Hüseyin Enes Bayrak

FERDİNAND'I İZLEDİNİZ Mİ? 19
Ali Eymen Akgül

FNAF 6: FREDDY FAZBEAR'S PIZZERIA SIMULATOR İNCELEMESİ 20
Uzay Habiboğlu

AİLECE İZLENEBİLECEK ANİMASYON FİLMLERİ 22
Kübra Mina Karakaya

KEDİLER SUYU NEDEN SEVMEZ? 25
Kübra Mina Karakaya

ORMANCILARIN BİR GÜNÜ 27
Asya Hira Öztürk

İçindekiler

3 SANİYELİK MAÇ 28

Hüseyin Enes Bayrak

DÜNYANIN EN HIZLI ŞUTU 29

Hilal Berra Aydın

90 YILDIR ÇÖZÜLEMEYEN BASİT BİR SORU: COLLATZ SANISI 30

Berra Pir

DENİZALTINDA 3 AY YERYÜZÜNDE? 2 33

Berra Pir

ÇARENİZ OLABİLİR MİYİM? 36

Deren Yılmaz

KENDİ KENDİNİ GERÇEKLEŞTİREN KEHANET 2 40

Fatma Naz Kıranlı

AZİMLİ POLİSLER 3 49

Barbaros Yağız Sarı

HVA 51

Bengisu Kurnaz

15 YILDIR UZAYDAYIM 56

Bilge Su Anlar

MEMATİ AMCA 2 58

Eymen Safa Patan

DIŞARDA BİR GÜN 61

Hilal Berra Aydın

İçindekiler

HAYATA KARŞI HER ZAMAN GÜÇLÜ OL 64

Hilal Berra Aydın

PIGGO MORE THAN A PIG! 67

Rüzgar Yanıkömer

DUYGULAR ÜLKESİ 73

Zarife Işıl Özdemir

BULMACALAR 81

Mustafa Haktan Kırlak ve Hüsna Erva Ayaz

TİREBOLU BİLSEM'DE NELER OLUYOR 85

BİR BİLSEM

YAYIN ADI: BİR BİLSEM
YAYIN TÜRÜ: DERGİ - SÜRELİ YAYIN
YAYIN ŞEKLİ: TÜRKÇE

YAYIN SAHİBİ: DR. ONUR TAŞDEMİR
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: GÜLŞEN GAFFAROĞLU
KOMİSYON ÜYELERİ: GÖKHAN MEMİŞ, DR. ONUR TAŞDEMİR, GÜLŞEN GAFFAROĞLU

YAYININ İDARE YERİ: TİREBOLU BİLİM VE SANAT MERKEZİ
YAYIN ARALIĞI: 6 AYDA 1
ISSN: 3062-0740

tirebolubilsem.meb.k12.tr

Editör

Dr. Onur Taşdemir

Yazarlar

Ahmet Küçükhasan (Öğretmen)
Ali Eymen Akgül
Asya Hira Öztürk
Barbaros Yağız Sarı
Bengisu Kurnaz
Berra Pir
Bilge Su Anlar
Burak Okan Yalçın
Deren Yılmaz
Eymen Safa Patan
Fatma Naz Kıranlı
Hilal Berra Aydın
Hüseyin Enes Bayrak
Hüsna Erva Ayaz
Kübra Mina Karakaya
Murat Patan
Mustafa Haktan Kırlak
Rüzgâr Yanıkömer
Uzay Habiboğlu
Zarife Işıl Özdemir

Çizerler

Ali Eymen Akgül
Amine Erva Şen
Arda Kerem Demir
Caner Çağlayan
Deniz Torun
Duru Yağmur Doğru
Elif Rana Yılmaz
Elif Zengin
Ertuğrul Köse
Ezgi Odabaş
Gökhan Memiş (Öğretmen)
Melda Tomak
Melih Kağan Aydın
Tansu Tunçer (Öğretmen)
Yusuf Eymen Meydan
Zarife Işıl Özdemir
Zümra Öksüz

EDİTÖR'DEN

İçeriğinin tamamını çocukların ürettiği ilk resmi çocuk dergisiyiz ama önemli olan ilk olmak değil. İyi olmak. İlk iki sayımızı öz kaynaklarımızla çıkardık. Bugünse adlarını tek tek sayamayacağımız onlarca velinin bağışları var. Onların Bir BİLSEM'e inanması ve desteklemesi bizi inanılmaz motive ediyor. Bu dergiyi sürdürmek artık onlara karşı da büyük bir sorumluluğumuz.

Dergimizi daha özenli, daha ilginç içeriklerle doldurmak ve kusursuz bir sayı çıkarmak için var gücümüzle çalışıyoruz. Bu sayıda da özenle hazırlanmış birbirinden ilginç içerikler var. Destekleriniz bize esin veriyor.

İyi okumalar dileriz.

Dr. Onur TAŞDEMİR

GÜNDEM

Bir Bilsem

Filistin'de çocuk olmak, çocukluktan çok daha fazlasıdır. O, bir mücadeledir, bir direniştir, hayatta kalma savaşının en masum yüzüdür. Dünyanın başka yerlerinde çocuklar parkta oynamayı, oyuncakları ya da hayal kurmayı düşünürken; Filistinli çocuklar bombardıman sesleriyle uyanmayı, enkazlarla karşılaşmayı ya da askerlerle göz göze gelmeyi öğrenirler.

Filistin'de çocuk olmak, her an her şeyin değişebileceği bir hayatı kabullenmektir. Okul yolunda yürürken bombalanabileceğini, oyun oynarken askerlerin gelme ihtimalini bilerek büyümektir.

Yazar Öğretmen
Ahmet Küçükhasan

FİLİSTİN'DE ÇOCUK OLMAK

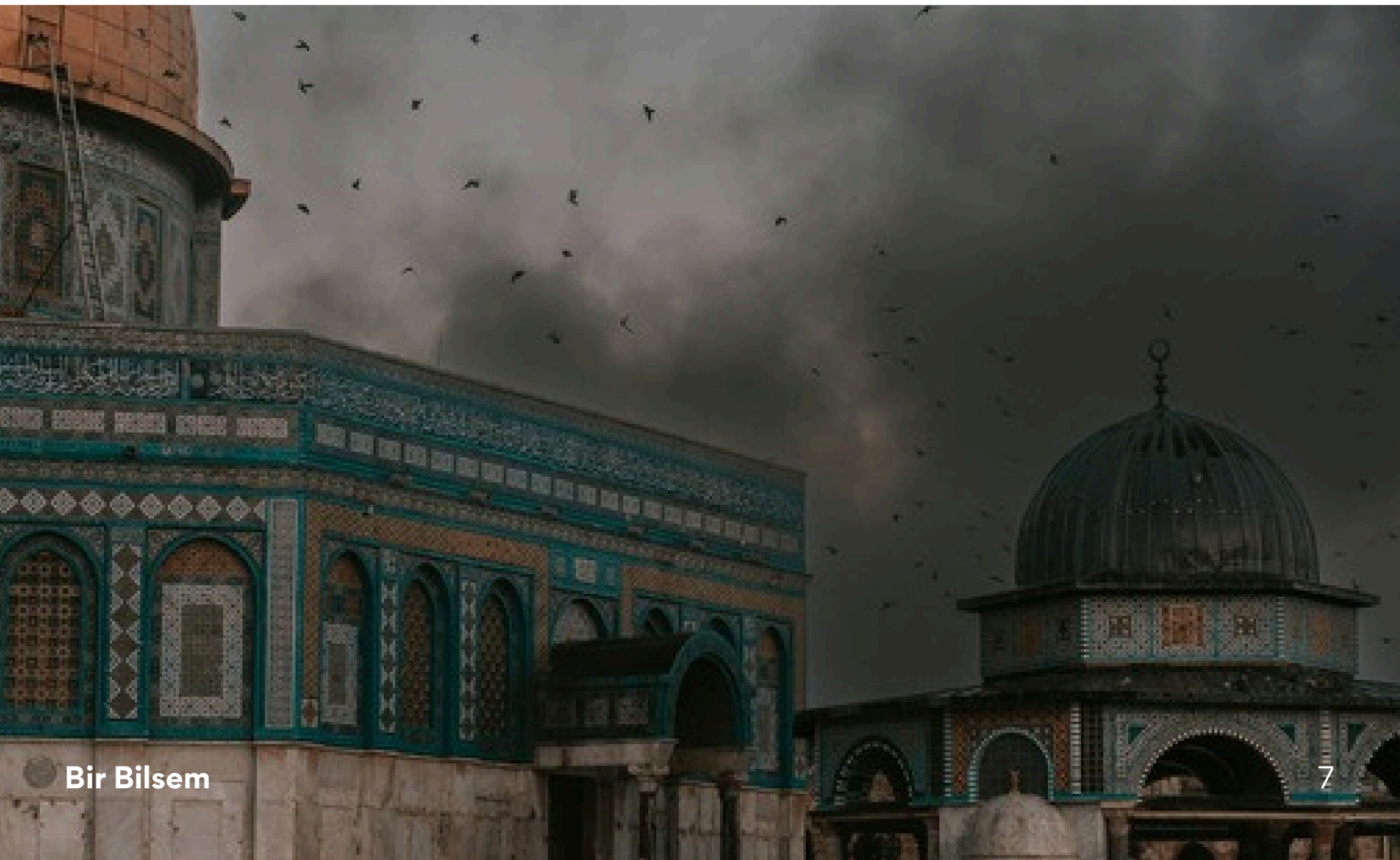

Bu topraklarda doğan bir çocuk, sadece bir kimlik taşımaz; aynı zamanda bir sembol olur. Yıkılmış bir evin önünde tuttuğu oyuncak ayısı, tüm dünyaya sessiz bir çığlık gibidir. Onların hikayesi, savaşın acımasız yüzünü en çıplak haliyle gösterir.

Ancak tüm zorluklara rağmen Filistinli çocuklar, umut etmeyi bırakmaz. Yıkılmış bir okulun duvarına tebeşirle çizdikleri çiçekler, barışa olan özlemlerinin sessiz bir ifadesidir. Enkazların arasında bir topu paylaşmak, dostluğun hâlâ var olduğunu gösterir. Onlar, yaşadıkları tüm acılara rağmen gülümseyebilen bir nesildir.

Filistin'de çocuk olmak, acının, yokluğun ve savaşın ortasında insan kalabilmenin adıdır. Bu çocukların sesi olmak, onların haklarını savunmak, insanlığın ortak sorumluluğudur. Çünkü çocuklar savaşta ölmemeli, sadece çocuk olabilmelidir. Ve bir gün, o topraklarda da çocuklar sadece çocuk olsun diye...

BILL GATES'İN İLGİNÇ PROJESİ

PEKİ YA GÜNEŞ KARARIRSA NE OLUR?

İklim değişikliğiyle mücadele amacıyla geliştirilen güneşi karartma projesi, Bill Gates ve diğer Silikon Vadisi devleri tarafından finanse ediliyor. Denemelerine yakın zamanda başlanacak proje herkesi ürpertiyor.

Peki ya güneş kararırsa ne olur?

İklim bilimcileri, böyle bir projenin bölgesel iklim değişikliklerine yol açabileceği ve Atlantik jet akımlarını etkileyerek tarımsal verimliliği düşürebileceğini söylüyor. Ayrıca kuraklık, kasırgalar ve tropikal hastalıkların kuzey bölgelere yayılması gibi felaketlere de neden olabileceği belirtiliyor.

Amerikan Üniversitesi'nden iklim teknolojisi araştırmacısı Dr. Shuchi Talati ise bu projeyi değeri düşük bir çöp kredisi olarak değerlendiriyor.

Yazar
Kübra Mina Karakaya

DÜNYANIN EN İLGİNÇ GELENEKLERİ: KÜLTÜREL FARKLILIKLARIN RENKLİ YANSIMALARI

Yazar
Burak Okan Yalçın

Almanya'da Polterabend

Evlenecek çiftlerin yakınlarının, yeni hayata başlayan çifte iyi dileklerle tabak kırma geleneği, çiftin hayatlarının kırılgan ama bir o kadar da güçlü olduğunu simgeler.

Japonya'da Seppuku

Onur ve şeref kavramının çok önemli olduğu Japon kültüründe, yenilgiyi kabul edemeyen savaşçıların kendilerini öldürmesiyle sonuçlanan bu gelenek, geçmişte yaygın olsa da günümüzde de bilinmektedir.

Çin'de Ağlayan Gelinler

Gelinlerin düğün öncesi bir ay boyunca ağlaması, ailesinden ayrılacağı için duyduğu üzüntüyü ve yeni bir hayata başlayacak olmanın heyecanını bir arada ifade eder.

ÇEŞİTLİ KÜLTÜRLER BİR TOPLUMUN ZENGİNLİĞİDİR; HER BİRİNİN SUNDUĞU FARKLILIKLAR, ORTAK İNSANLIK DENEYİMİMİZİ DAHA DERİN VE RENKLİ HALE GETİRİR."
- NELSON MANDELA

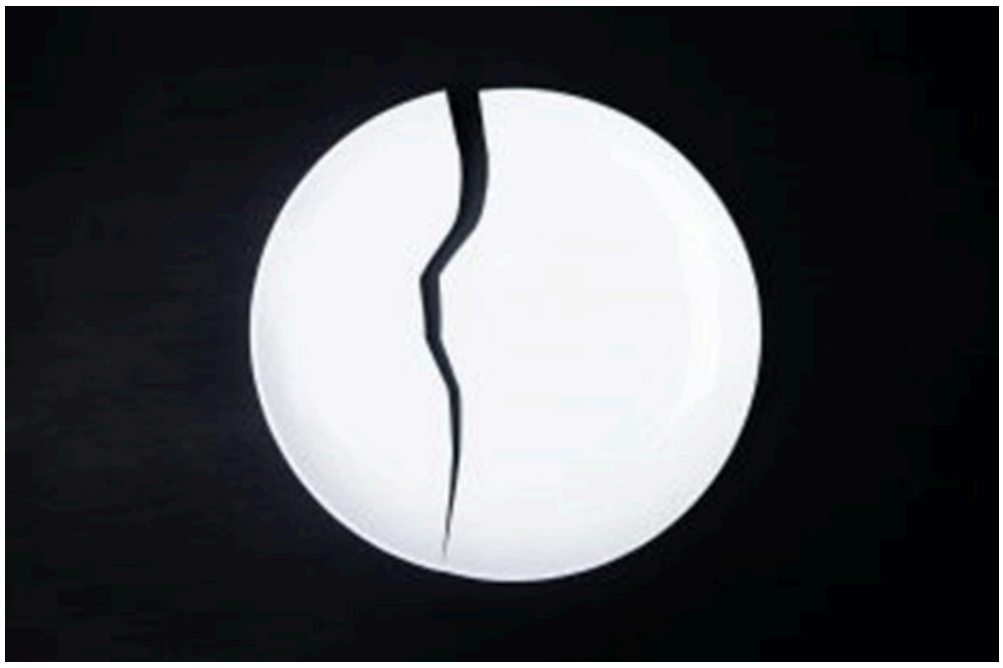

Danimarka'da Tarçın ve Biber
Bekar kalanlara yaş günlerinde tarçın veya biber dökülmesi, evlenmeye teşvik etmek amacıyla eğlenceli bir gelenektir.

Meksika'da Pastaya Kafa İtme
Doğum günü pastasını yerken kafanın pastaya itilmesi, kutlamaları daha eğlenceli hale getiren bir gelenektir.

Güney Kore'de Kırmızı Mürekkep Tabusu
Kırmızı rengin ölümle ilişkilendirilmesi nedeniyle, canlıların isimlerini kırmızıyla yazmak uğursuzluk olarak kabul edilir.

İspanya'da La Tomatina
Dünyanın en büyük domates savaşının yapıldığı bu festival, İspanya'nın sıcak ve coşkulu kültürünü yansıtır ancak israf kültürünü simgelemesi nedeniyle bugün çokça eleştirilmektedir.

Bu ilginç gelenekler, farklı kültürlerin değerlerini, inançlarını ve yaşam biçimlerini yansıtmaktadır. İlk bakışta tuhaf görünseler de her birinin kendine özgü bir hikayesi ve anlamı vardır. Bu gelenekler, dünyanın ne kadar çeşitli ve renkli olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Aynı zamanda bilebilsem.com'da yayımlanmıştır.

Tarihin başlangıcından beri oyunlar canlıları yaşama hazırlayan önemli araçlardır. Hayvanlar oyun oynayarak kendilerini korumayı ve avlanmayı öğrenirler. İnsanlar oyunlar oynayarak yaşamı keşfederler. Yüzyıllar geçtikçe insanların oyunları hayvanlarınkine göre gittikçe karmaşıklaşmış, kurallar eklenmiş ve çok katmanlı bir hale gelerek belleğimizi yaşama hazırlamaya devam etmiştir.

Teknolojinin gelişimiyle yaratıcılığımızı kamçılayan video oyunları da ortaya çıkmıştır. Bugünkü içeriğimiz bu oyunların insanların yaşamında ne kadar büyük bir yer kapladığıyla ilgili.

Yazar
Murat Patan

TECHNOBLADE'İN ARAMIZDAN AYRILIŞININ ÜÇÜNCÜ YILI

Technoblade, 18 milyondan fazla takipçisi bulunan bir Minecraft oyuncusuydu. Oyuna ilişkin ürettiği içerikleri Youtube'da yayımlıyor ve başarılarıyla adından söz ettiriyordu. Türünün en iyi oyuncularından biriydi. Seyretmesi insanları heyecanlandırıyordu. Erken yaşta geçirdiği bir sağlık sorunu nedeniyle aramızdan ayrılınca oyunun etrafında bir araya gelmiş milyonlarca insan derin bir üzüntü duydu.

Ailesi, kanalından elde edilen gelirin tamamını sağlık kuruluşlarına bağışladı. Minecraft, Technoblade'in anısına oyunun bazı yerlerine anıtlar ve "easter egg"ler ekledi. Geliştiricilerden duyarlı açıklamalar geldi. Her sene onun adına sağlık kuruluşları için bağış kampanyaları düzenleniyor. Aramızdan ayrılışının üçüncü yılında biz de onu sevgiyle anıyoruz.

Oyunlar yaşamı öğrenmek için var ve gittikçe yaşamımızda daha büyük bir yer kaplıyorlar.

YENİ RENK OLO

Yazar
Burak Okan Yalçın

Bilim insanları yeni bir renk keşfettiler ve bu renge “olo” adını verdiler. Bu renk, günlük hayatta görebileceğimiz renk türlerinden olmasa da belirli yöntemlerle görebileceğimiz bir renk. İnsan gözündeki retinayı uyararak görülebilen bu yeni renk olo, insanlar tarafından inanılmaz bir doygunluğa sahip mavi ve yeşilin karışımı olarak tanımlandılar. 18 Nisan Cuma günü Science Advances dergisinde yayınlanan çalışmada ayrıntıları görmek mümkün.

İnsan retinasını kontrol altına alıp ışığı algılayan her bir hücre üzerinde programlanabilir kontrol sağlanarak görülebilen renk olonun adının bir anlamı var. Koniler parlak ışıkta devreye giriyor ve görünür ışığın belirli dalga boylarını algılamak üzere uzmanlaşıyorlar - yani kırmızı, yeşil ve mavi. Bu üç koni türü sırasıyla "L", "M" ve "S" olarak adlandırılıyor, olo adı ise en hassas oldukları görünür spektrumun uzun, orta ve kısa dalga boylarına atıfta bulunuyor.

M konileri yeşile en duyarlı olanlar ancak teknik olarak, L ve S konilerinin tepki verdiği dalga boylarıyla tamamen örtüşen bir renk spektrumuna tepki veriyorlar. Bu nedenle, doğal koşullarda, L ve S konilerini etkinleştirmeden M konilerini etkinleştiremiyorsunuz. Bilim insanlarıysa bu kurala meydan okuyor ve yalnızca M konilerini etkinleştirebilirsek neler olacağını merak ediyorlar. İçerikteki grafik S, M ve L koni hücrelerinin sırasıyla tepki verdiği ışık spektrumlarını tasvir ediyor.
Sadece M konilerini uyarmak, olo rengini ortaya çıkarıyor. Olo aynı zamanda 3 boyutlu renk haritasındaki koordinatlara da atıfta bulunuyor — "0, 1, 0." Bilim insanları, Olo'yu izole bir şekilde uyardıktan sonra, rengi katılımcıların izlediği görüntü ve videolara da dahil edebildiler.

(Yazı aynı zamanda Okan'ın blogu https://baybonus7840.blogspot.com/ adresinde de yayımlanmıştır.)

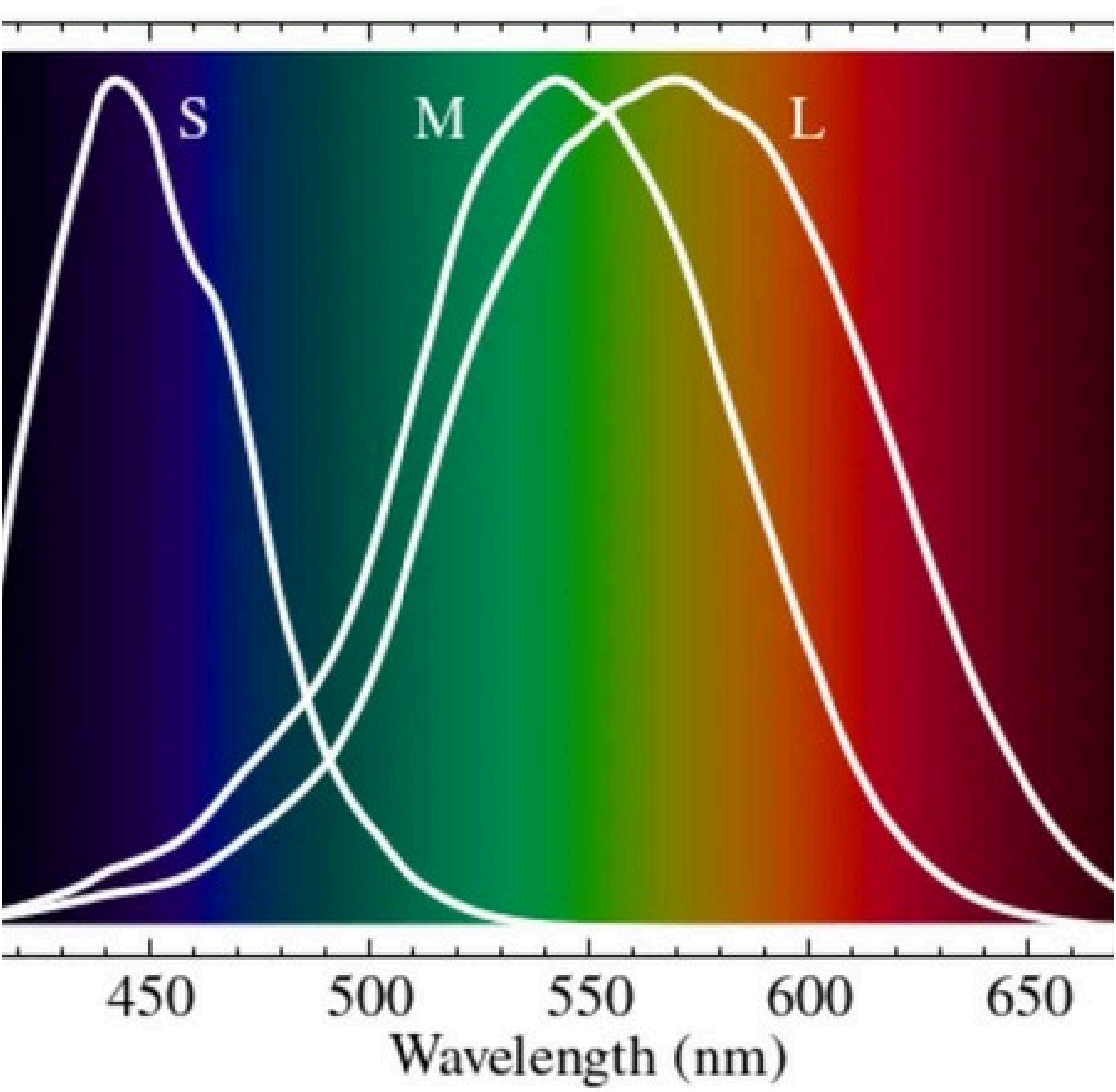

SİNEMA VE OYUN İNCELEMELERİ

UNUTULMAZ BİR AKTRİST

Yazar
Hüseyin Enes Bayrak

Çizer
Elif Rana Yılmaz

Takvimler 1976'yı gösterdiğindeyse İşte Hayat filmiyle ilk Altın Portakal'ını almıştır. Hababam Sınıfı ve bunun gibi birçok filmde rol almıştır.

Tüm çocukların kalbinde yer eden programı ise TRT'de çocuklara masal anlattığı programdır. Tek oğlunu kaybettikten sonra çocukları mutlu etmek için başladığı bu program onu hepten unutulmaz bir karaktere dönüştürmüştür. 1987 yılında ise henüz genç sayılabilecek bir yaşta aramızdan ayrılmıştır.

Eminim hayatınızda bir kere de olsa Yeşilçam filmi izlemişinizdir. Şimdi size anlatacağım kişi Davaro, Süt Kardeşler, Kibar Feyzo gibi filmlerde rol almış ve bizlere gece uyumadan önce masal anlatan Yeşilçam'ın yıldız aktrisi Adile Naşit'tir.

Adile Naşit, 17 Haziran 1930 yılında İstanbul'da doğmuştur. Tiyatrocu bir ailenin çocuğudur. Babası komedyen annesi ise oyuncudur. Adile Naşit tiyatro kariyerine babasının ölümünden sonra başlamış ve birçok farklı tiyatroda çalışmıştır ancak asıl tanınması sinemayla olmuştur. 1947'de Yara filmi ile sinema dünyasına adım atmıştır.

Yazar
Ali Eymen Akgül

FERDINAND'I İZLEDİNİZ Mİ?

Ferdinand: Bir Boğanın Hikayesi 2017'de karşımıza bir film olarak çıkıyor. Yalnız bu boğa diğerlerinden faklı. Dövüşmeyi sevmiyor. Küçük yaşta babasını da kaybedince çiftlikten kaçıyor ve arkadaşlarıyla maceralara yelken açıyor.

Ben izlerken ailemle çok eğlendim. Herkese izlemesini tavsiye ederim. Üstelik ailem de çok beğendi.

Michael Afton, babası William Afton'ın izini sürerken farkında olmadan daha büyük bir plana dahil olur. Babasının eski iş ortağı ve gizemli figür Henry Emily'nin yönlendirmesiyle, terkedilmiş animatronik parçalarını toplamak ve Pizzeria'nın karanlık geçmişini ortaya çıkarmak üzere görevlendirilir.

Hikayenin sonunda, Henry Emily tüm animatronikleri ve Pizzeria'nın içindekileri bir tuzağa çektiğini, bunun geçmişte yaşanan trajedilere bir son verip ruhların kurtuluşunu sağlayacağını açıklar. Son adımda, Pizzeria yangına verilir; bu, hem animatroniklerin lanetini sona erdirmek hem de Michael'ın babasıyla yüzleşip geçmişin karanlık izlerini silmesi amacı taşır.

Yazar
Uzay Habiboğlu

FNAF 6: FREDDY FAZBEAR'S PIZZERIA SIMULATOR İNCELEMESİ

Oyun Mekanikleri
FNAF 6, serinin önceki oyunlarından farklı olarak hem korku hem de iş yönetimi simülasyonu ögelerini barındırır.

Mini Oyunlar:
Oyuncu, çeşitli mini oyunlar oynayarak para kazanabilir ve bu gelirle yeni mekanlar, dekorasyonlar ve eşyalar satın alarak Pizzeria'nın imkanlarını geliştirebilir.

Gece Nöbeti: Oyuncu, Pizzeria'nın gece nöbetinde animatroniklerin saldırılarından korunmak için stratejik hamleler yapar. Animatronikler yaklaştığında belirli ses uyarıları devreye girer; bu uyarıları doğru değerlendirip, zamanında savunma önlemleri almazsa, animatronikler karaktere saldırır.

Risk ve Ödül: Pizzeria'nın geliştirilmesi sırasında bazı riskli yatırımlar yapıldığında, hem yüksek kazanç elde etme imkânı doğar hem de yanlış adımlar ölümcül sonuçlar doğurabilir. Yanlış stratejiler animatroniklerin saldırılarını tetikleyebilir ve en kötü senaryoda, tüm mekan yangına verilir.

Genel Değerlendirme

FNAF 6, oyuncuya klasik FNAF korkusunu ve iş yönetimini stratejik planlama ögeleriyle harmanlayarak sunar. Michael Afton'ın babasıyla yüzleşme süreci üzerinden serinin karanlık ve trajik hikayesinin son perdesi açılır. Oyuncuların hem finansal hem de hayatta kalma becerilerini test eden oyun, FNAF evrenine farklı bir soluk getirirken geçmişte yaşanan korkunç olayların kapanışını da sembolize eder.

12 yaş ve üzerindeki okurların oynamasına olanak tanıyan oyunu sizlere de tavsiye ederim.

AİLECE İZLENEBİLECEK ANİMASYON FİLMLERİ

Yazar
Kübra Mina Karakaya

1. COCO

Miguel, 12 yaşında hayalperest ve maceracı bir çocuktur. Miguel, bütün çocukluğunu televizyonda izlediği bir gitaristi dinleyerek ve seyrederek geçirir. Henüz çok küçük yaşlarda Meksikalı gitarist Ernesto de la Cruz'un büyük bir hayranı olan Miguel, ilerde bir gitarist olmak istemektedir. Yıllar geçer ve Miguel, Ernesto de la Cruz gibi bir gitarist olmak için elinden geleni yapar.

Miguel, çocukluğunu kendisini izleyerek geçirdiği efsanevi sanatçı Ernesto de la Cruz'u görmek ister fakat sanatçı ölmüştür. Miguel, sanatçının gitarını büyük bir hayranlıkla eline alır ve çalmaya başlar. Bu noktadan sonra Miguel, kendisini ölüler diyarında bulur.

2. KIRMIZI

Kırmızı filmi, annesinin sorumluluk sahibi minik kızı olmak ile ergenliğin karmaşası arasında kalan, kendine güvenen, 13 yaşındaki Mei Lee'yi merkezine alıyor. Mei'nin baskıcı sayılabilecek kadar koruyucu annesi Ming, kızından asla uzaklaşmak istemez ki bu durum bir ergen için oldukça can sıkıcı olabilir. Büyürken, ilgi alanlarındaki, ilişkilerindeki ve vücudundaki değişiklikler yetmezmiş gibi bir de ne zaman heycanlansa "puf" diye dev bir kızıl pandaya dönüşür.

2. ENKANTO

Enkanto, Kolombiya dağlarında, sihirli bir evde yaşayan, özel güçleri olan bir ailenin hikayesini konu ediyor. Enkanto adı verilen sihirli yerde yaşayan Madrigal ailesinde bir kişi hariç her bir çocuk, kendisine özgü sihirli bir hediye ile kutsanır. Yalnızca Mirabel'in sihirli güçleri yoktur ancak Enkanto'yu çevreleyen sihir tehlikededir ve ailesinin yuvası tehdit edildiğinde onların tek umudu Mirabel'dir.

3. SOUL

Ortaokul müzik öğretmeni Joe Gardner, bir jazz gurubu ile birlikte çalışan bir piyanist olmanın hayalini kuruyordur. Bunun ardından ilk müzisyen deneyimini edinir. New York sokaklarında gezinen adam, birdenbire kendini kanalizasyona düşerken bulur. Burası aslında farklı bir dünyaya açılıyordur. Şimdi ise Dünya'ya nasıl geri döneceğini bulması gerekmektedir.

4. ZOOTROPOLIS

Modern memelilerin yaşadığı Zootropolis adındaki metropolis, lüks Sahra Meydanı'ndan soğuk Tundra Kasabası'na kadar birçok farklı doğal ortamın ve hayvanın bir arada yaşadığı benzersiz bir şehirdir. Burası bir fil kadar büyük ya da bir arı kadar küçük olanların bile istediği her şeyi yapabileceği bir yerdir. İyimser Polis Memuru Judy Hopps buraya geldiğinde, büyük ve sert mizahla kendinden büyük hayvanların olduğu bir yerde polis olmanın hiç de kolay olmadığını fark eder. Kendini ispatlayabilme fırsatını elde edebilmek için, geveze ve numaracı tilki Nick Wilde ile ortak olma pahasına önemli ve gizemli bir olayı çözmeye çalışacaktır.

5. ÇOCUK, KÖSTEBEK, TİLKİ VE AT

Bir köstebek, tilki ve at gizemli bir şekilde küçük bir çocuğun yaşamına girer ve kısa zamanda arkadaş olurlar. Birlikte bir yolculuğa çıkan bu sevimli grup; dostluk, nezaket, iyilik ve özgüven gibi konularda hayat dersleriyle dolu sohbetler eder.

(Bu yazı Kübra'nın kendi blogu olan https://ogrenkesfet.blogspot.com/ adresinden alınmıştır. Ziyaret etmeniz tavsiye edilir.)

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

Bir Bilsem

KEDİLER SUYU NEDEN SEVMEZ?

Eminim bir çoğunuz kedilerin sudan hoşlanmadığını, suya girmemek için türlü hareketler yaptığını görmüşünüzdür. Peki sizce kedilerin bu davranışının nedeni nedir?

Kedilerin suyu sevmemesine neden olduğu düşünülen bazı faktörler vardır. Bunlardan ilki tarihsel faktördür. Kedilerin ilk ataları Neolitik Çağda, Orta Doğu'da ortaya çıkmıştır. O çağlarda "Bereketli Hilal" olarak adlandırılan bir bölgede atalarımız tarımla ilgili çalışmalar yapmıştır. Atalarımız tahıl toplamaya ve depolamaya başlayınca fareler ve kemirgenler ekinlere dadanmıştır. Bu olay atalarımızı kedilerin atası olan Afrika yaban kedisi ile tanıştırmıştır. Bu vahşi kedi, fare avlamak için insanların yerleşim alanlarına yaklaşmış, kısa sürede de tüm dünyaya yayılmış. Yani kedilerin suyu sevmemesinin ilk nedeni atalarının kurak çöllerde yaşaması ve dünyaya kurak çöllerden yayılmasıdır.

Yazar
Kübra Mina Karakaya

İkinci faktör fiziksel faktördür. Kedilerin vücut sıcaklığı insanlarınkine göre daha fazladır ve kediler genellikle sıcağı tercih ederler. Suyun ısısı kedilere aşırı derecede soğuk gelebilmektedir. Bir diğer fiziksel faktör ise kürkleridir. Köpekler suyla oynadıktan sonra çırpınarak sudan kurtulabilirler fakat kediler bunu yapamazlar. Su tüylerini ağırlaştırır ve boğulma risklerini arttırır.

Sonuncu faktör ise koku faktörüdür. Kedilerin burunları bizimkine göre çok daha iyi koku alır. Ortalama bir insanın 5 milyon koku sensörü vardır fakat kedilerde bu sayı 200 milyondur. Suyun içinde oldukça fazla kimyasal ve çözünmüş madde vardır. Kedilerin vücutlarında su istememelerinin bir nedeni de budur. Vücutlarında gereksiz kokular istemezler. Sudaki klor kokusu kedileri rahatsız eder. Ayrıca su, kedilerin kimliğini belirleyen kokuyu vücuttan dışarı atabilir.

Peki suyu sevmeyen kediler nasıl bu kadar temizler?

Kedilerin dillerinde tarak görevi gören keskin dikenler bulunur. Bu dikenlerle kendilerini yalayarak temizlerler. Bu sayede de hep temiz kalabilirler.

ORMANCILARIN BİR GÜNÜ

Yazar
Asya Hira Öztürk

Ormancılar, ormanlarda çalışırlar. Bazen işletemede izinsiz ağaç kesenlerin dosyasını incelerler. Akşam yangın çıkarsa araziye giderler.

Karlı havalarda arabalar ormana çıkamadığı için gidemezler bu yüzden işletmede çalışırlar.

3 SANİYELİK MAÇ

Yazar
Hüseyin Enes Bayrak

Yıl 1998. Estonya ile İskoçya, Dünya Kupası ön eleme maçında karşı karşıya geliyor ama bu karşılaşma sadece üç saniye sürüyor.

Neden mi? Estonya mı sahadan çekildi? İskoçya mı maça çıkmadı? Yoksa kötü hava koşulları mı etkili oldu?

Olay şöyle gelişiyor: Maç normalde akşam saatlerinde oynanacekken İskoçya teknik direktörü Estonya'da akşamların sisli olmasını gerekçe göstererek FIFA'ya maç saatini şikayet ediyor ve maçtan bir gün önce saat öğlene alınıyor. Ancak bütün hazırlıklarını akşama göre yapan Estonya bu nedenle maça yetişemiyor ve maç başlar başlamaz sonlandırılıyor.

DÜNYANIN EN HIZLI ŞUTU

Yazar
Hilal Berra Aydın

Dünyanın en hızlı şutu saatte kaç kilometre hızla atılabilir sizce?

50, 60, 70?

Hayır bilemediniz. Tamam son bir şans!

100 mü?

Yanına bile yaklaşamadınız. En hızlı şut tam olarak saatte 266 kilometre hızla çekiliyor.

Peki ya bu şutu vuran kim?

Hami Mandıralı!

29 Mayıs 1999'da Schalke 04'e deplasmanda attığı serbest vuruşla dünya rekoru kırarak adını tarihe yazdırıyor. Aynı zamanda 273 golle Trabzonspor tarihinin de en golcü ismi olan Mandıralı, futbolu bıraktığı 2002 yılından bu yana teknik direktör olarak görev yapıyor ve Trabzon'un da simge isimlerinden biri.

90 YILDIR ÇÖZÜLEMEYEN BASİT BİR SORU: COLLATZ SANISI

Yazar
Berra PİR

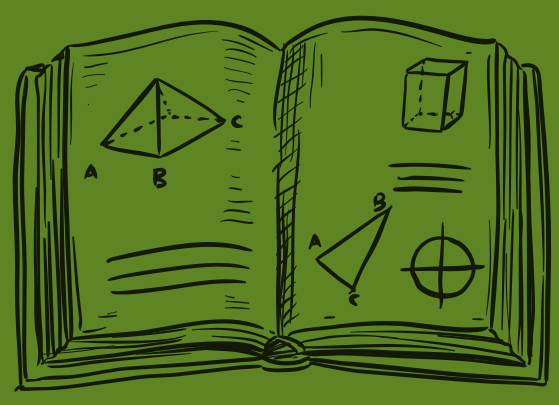

Merhaba sevgili okurlar!

Öncelikle nasılsınız? Umarım iyisinizdir. Eğer biraz keyfiniz kaçtıysa üzülmeyin. çünkü Bir BİLSEM dergisi okumak, insanın kafasını dağıtıp yüzünü güldürebilir. Şimdi sizi yıllardır matematikçilerin kafasını kurcalayan ilginç bir konuyla tanıştırmak istiyorum: Collatz Sanısı.

Collatz Sanısı, 1937 yılında Lothar Collatz tarafından ortaya atılmış. Bu sanıya göre, 1'den büyük her doğal sayı, belli kurallarla işlem yapılırsa en sonunda mutlaka 1'e ulaşıyor.

Kulağa basit geliyor değil mi? Bu kadar basit olması insanları daha da meraklandırıyor!

Kurallar şöyle:

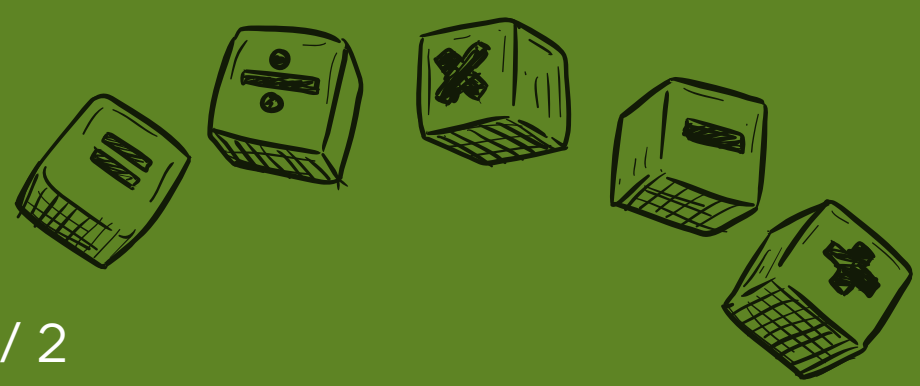

Bir sayı seçiyoruz (X diyelim).

- Eğer X çift ise, X'i 2'ye bölüyoruz → X / 2
- Eğer X tek ise, X'i 3 ile çarpıp 1 ekliyoruz → 3X + 1

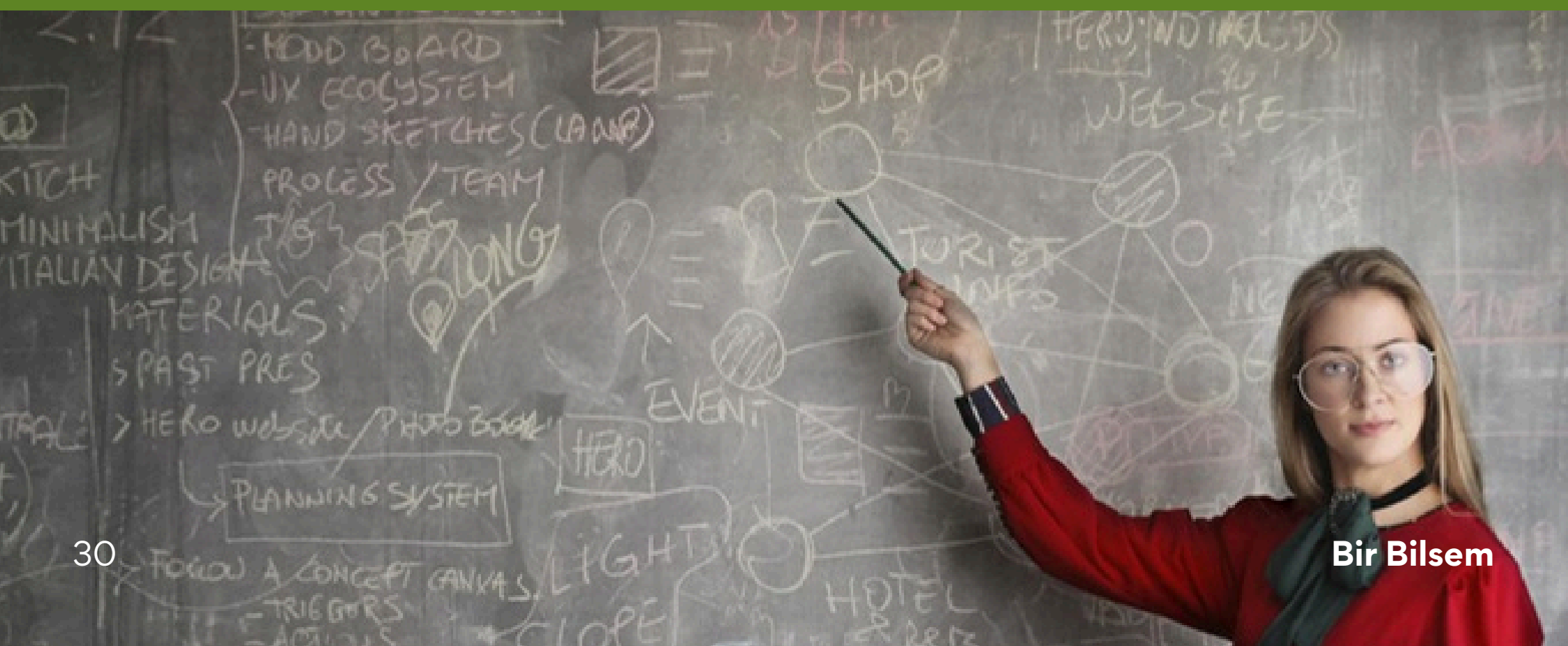

Şimdi bir örnekle pekiştirelim:

X = 26

→ 26 (çift) → 26/2=13
→ 13 (tek) → 39+1=40
→ 40 (çift) → 40/2=20
→ 20 (çift) → 20/2=10
→ 10 (çift) → 10/2=5
→ 5 (tek) → 15+1=16
→ 16 (çift) → 16/2=8
→ 8 (çift) → 8/2=4
→ 4 (çift) → 4/2=2
→ 2 (çift) → 2/2=1

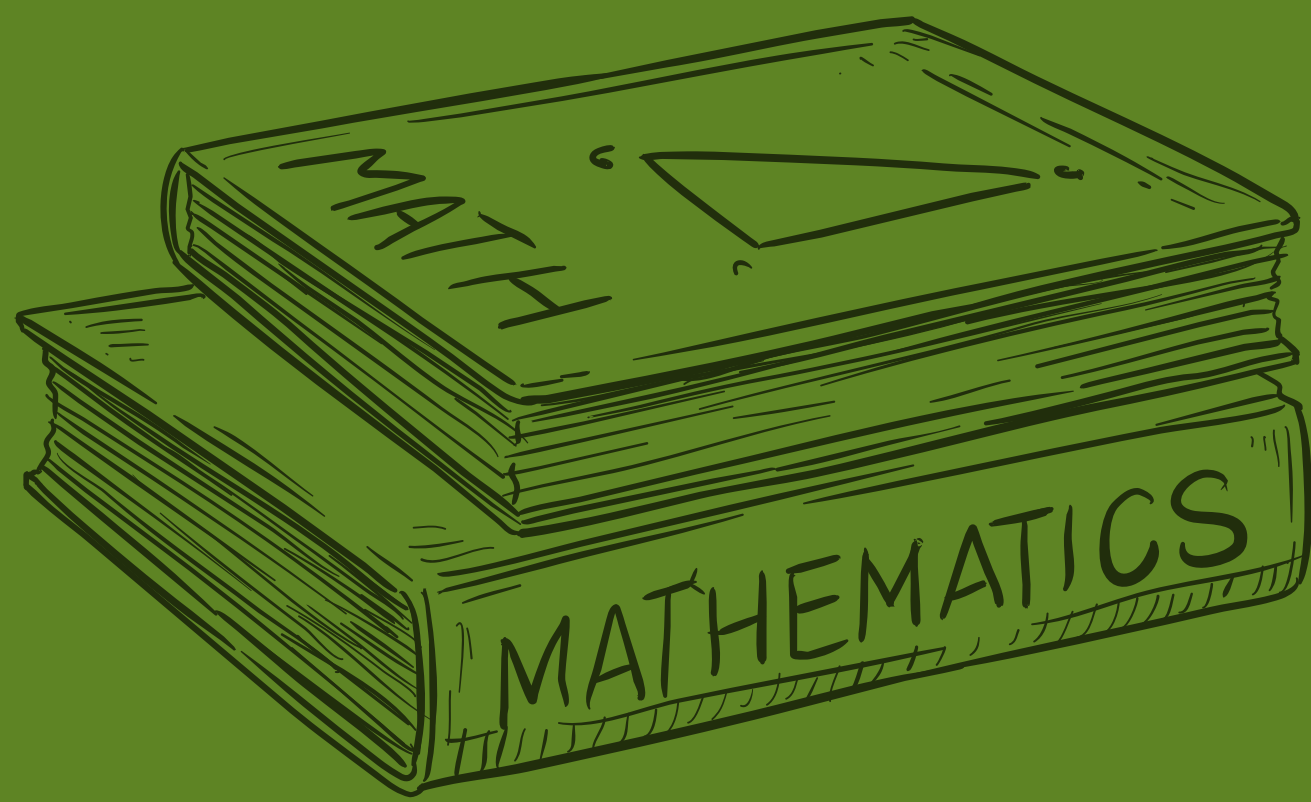

Gördünüz mü? En sonunda 1'e ulaştık!

İşin ilginci şu: Bu kuralla her sayı 1'e ulaşır mı? Bunu hâlâ kimse ispatlayabilmiş değil. Bilgisayarlar bu sayıları hızla deneyebiliyor ama onların da bir sınırı var. İnsan beyni gibi onlar da sonsuz sayıdaki işlemi bir anda yapamıyor.

Bu yüzden araştırmacılar sanıyı anlamak için farklı yollar deniyor. Mesela şöyle düşünüyorlar:

"Sayının 1'e ulaşması ne kadar sürüyor? Ona bakalım!"

Bu da kolay değil.

Örneğin:

- 26 sayısı sadece 10 adımda 1'e ulaşıyor.
- Ama 27 sayısı tam 111 adımda 1'e geliyor!

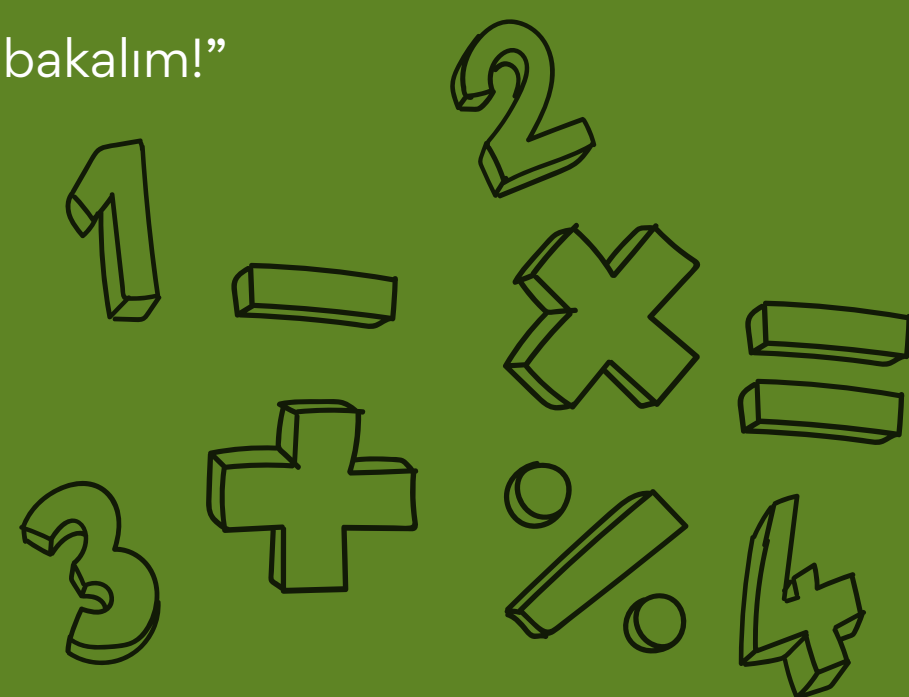

Sadece bu yüzden birçok toplantı yapıldı, yazılar yazıldı.

Baksanıza, ne kadar basit görünen bir fikir, yıllardır çözülemeyen kocaman bir matematik bilmecesine dönüşmüş!

ÖYKÜLER VE RESİMLER

DENİZALTINDA 3 AY YERYÜZÜNDE? - 2

Yazar
Berra Pir

***Editörün Notu**: Bu öykü Bir BİLSEM'in ikinci sayısında yayımlanan "Denizaltında 3 Ay Yeryüzünde?" adlı öykünün devamıdır. İlk bölümde olanları görmek için Bir BİLSEM'in bir önceki sayısını Google Play Kitaplar'dan indirebilirsiniz.*

Duraksadım. Yapboz parçaları şimdi birleşiyordu. Bu sefer söz annemdeydi.

- Haber duyulunca anons yapıldı. Evden dışarı çıkmayın diye. Siz de yönetim binasından yönetildiğiniz için herkes sizi öldü sandı ve hemen bir reklam panosu yaptılar.

Bir an denizaltına girdiğim ilk an aklıma geldi. Hem korkuyordum hem de heyecanlıydım. Hayatımda ilk kez bir denizaltına binecek ve burada üç ay kalacaktım. Etraftan gelen alkışlarla denizaltına binmiştik. Deniz'le birbirimize bakarak gülümsemeye çalıştık ama korktuğumuz gözlerimizden belliydi. Eşyalarımız ve yiyeceklerimiz zaten bir gün önceden bizi bekliyordu. Başkan Onur Bey denizaltının kapağını kapattı ve aşağıya 60 km/s hızla inmeye başladık.

Resmen araştırmalar için hayatımızı veriyorduk. Araç, ayarlanan konuma gelince motorlar durdu ve dalış kıyafetlerimize girdik. Dalış kıyafetlerimiz kaliteli bir neoprenden oluşmuştu ve su geçirmiyordu Tüpümü takıp paletlerimi ayaklarıma soktum. Ardından denizaltının dalış için hazırlanan odasına girdim. Oda kapandıktan sonra içeri suyla doluyor ve basınç eşitlenince denizin içine açılabiliyordum. Kendimi o saf, berrak suyun içine bıraktım. Deniz de arkamdan geldi.

Hedefimiz yeni canlı türleri bulup batık gemileri keşfetmekti. Birbirimizden ayrılmadan oksijen tüpümüz yarılanana kadar beraber ilerledik. Beraber diyorum çünkü köpek balıklarına yem olma olasılığımız fazlaydı. Oksijen tüpümüzün %53'ü bittiğinde bir batık gemi bulmuştuk. Ona doğru yaklaştık ve anladık ki bu Mary Rose gemisinden başka bir şey değil.

Çok heyecanlanmıştık. Hemen içeri girmek ve araştırıp yoklamak istiyordum. Tabi ilk önce yönetim binasına haber göndermemiz gerekiyordu. Su altı kameramı elime almak için dalış kıyafetimin cebini yokladım. Bir de ne göreyim.

Makine yoktu. Makinenin olmadığına ikna olmak için elimi daha da derinlere soktum. Yoktu. Yoktu işte!
Bu sefer etrafıma bakındım. Deniz durumu anlayınca o da cebini yokladı. Onda da kamera yoktu. Düşmüş olabilir miydi?
Geldiğimiz yöne doğru yüzerek araştırmaya başladık. Bir karartının bize doğru gelmeye başladığını gördük.
- Deniz bu ne?
- Bilmiyorum ama bence geri dönmeliyiz.
- Kamerayı bulamazsak patron bizi gebertir.
Karartı biraz daha yaklaşınca bir köpek balığıyla karşı karşıya kaldığımızı anladık. Bu konuda eğitim almıştık. Onur Hoca ne demişti bize? Deniz'in beyni zaten sıfır. O gün hastaydı. Gelmemişti. Köpek balığı dibimizdeydi...

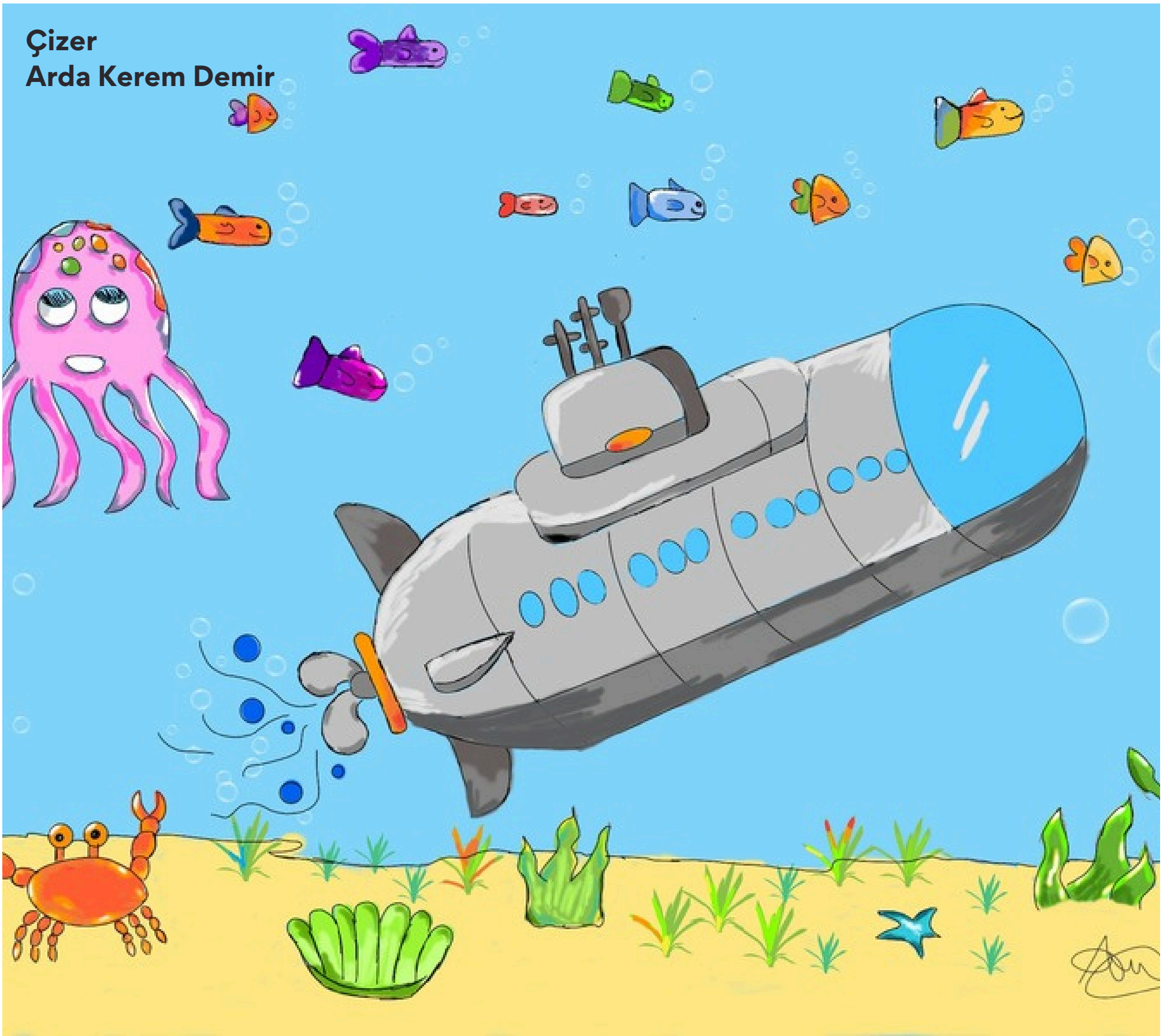

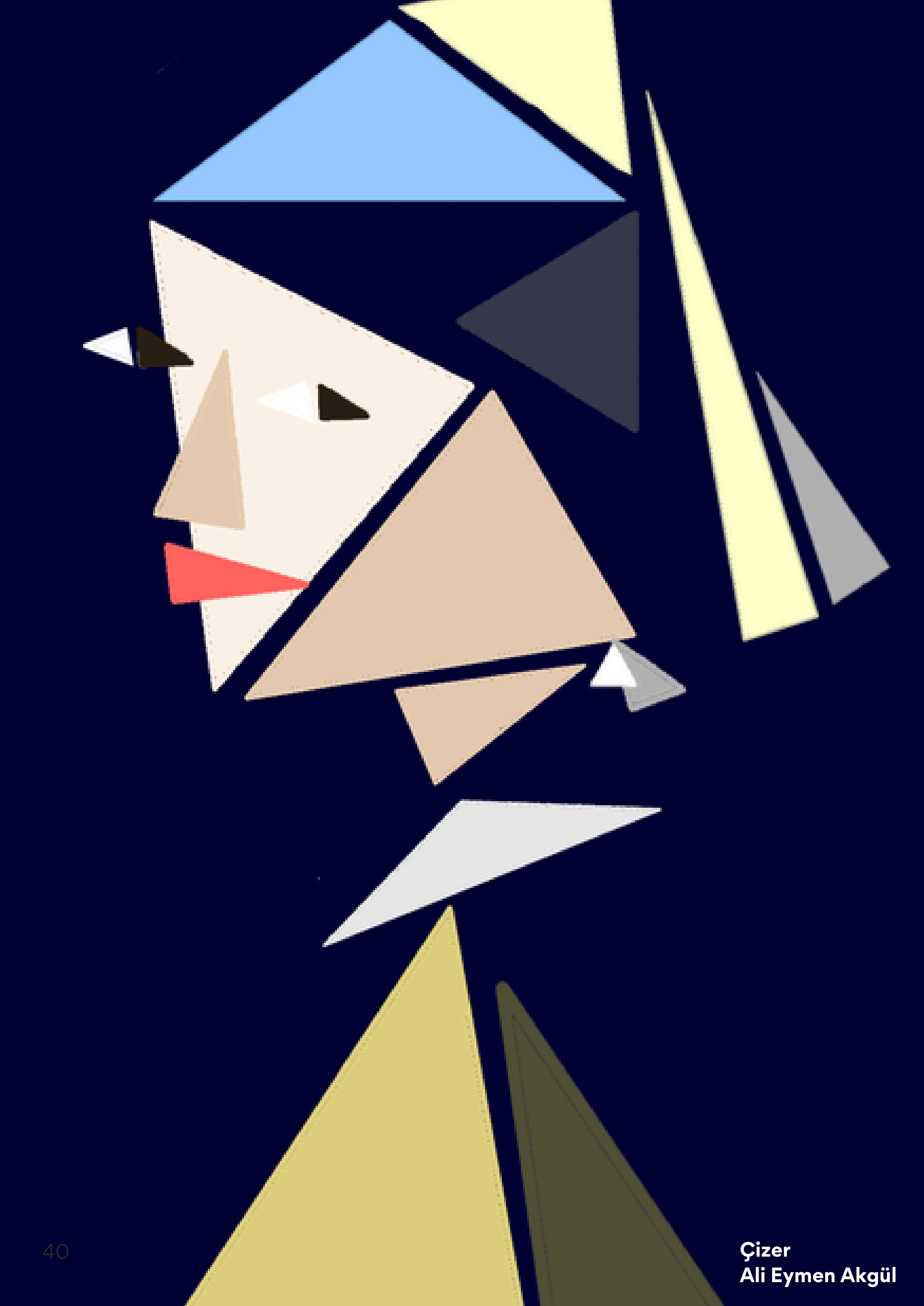

Çizer
Ali Eymen Akgül

ÇARENİZ OLABİLİR MİYİM?

Yazar
Deren YILMAZ

"Merhaba, Ben Çare. Sizin nasıl çareniz olabilirim?" diye diye hayatım akıp gitti. Herkesin çaresi oldum. Bir tek kendimin çaresi olamadım...
Anlayacağınız "Çarekoliğim efendim." Çarekolik de nedir diye sorarsanız: Gün boyu insanların dertlerini dinleyip çareleri oluyorum. "Eee bu psikologluk" dediğinizi duyar gibiyim. Psikologlar sadece dinler ve bla bla... Ödemesi ise binlerce lira. Bana gelince sizi dinler, yaşadığınız olayları yorumlarım. Ödemeniz ise kesinlikle parayla değil. Gönlünüzden ne koparsa. Bu bir süs eşyası olabilir. Su, mısır, yastık gibi şeyler olabilir. Gönlünüzden ne koparsa işini küçümsemeyin ben evimin tamamını bu işle düzdüm.

Ela Bade (Öğrenci)
Sınıftaydık, hoca beni tahtaya kaldırdı. Yapamamanın kaygısıyla birlikte tahtadaki soruyu okudum ama bir kelimeye dilim dönmedi ve zorba çocuklar bana gülmeye başladı. Yine de devam ettim soruyu okumaya. Elim titreye titreye başladık çözmeye. Soruyu çözdüm ama yanlış çözmüşüm. Bütün sınıf benimle dalga geçmeye ve gülmeye başladı. Utançla sırama oturdum.
Aslında böyle soruları yapmam bir dakikamı bile almazdı ama o tahtaya çıkınca hiç öyle olmuyor. Lütfen bana bir çare bul. Yalvarırım.
Çare
Özgüven ve cesaret olmak üzere 2 iksir.
-Okula girmeden önce bu iksirlerin ikisinden de biraz alıp suyuna karıştır ve çalkala. Sakın ama sakın bir damlanın üstüne çıkma.
-Tamam teşekkür ederim.
-Peki ödemeyi nasıl yapayım?
-Gönlünden ne koparsa.
-Okeey!

İşte işim bu kadar o iksirlere gelince o iksirler sadece bende var. Yani başkasında bulmanız imkansız. Hepsini kendim hazırlıyorum her sorun için. Üniversitede kimya okudum.

Ardından ben niye bu öğrendiklerimi insanların mutluluğu için kullanmıyorum diye düşündüm. İnanın ki labaratuvarımızda yaptığımız boş işlerden daha etkili bir hale getirdim kimyayı. İşimden de mutluyum. İnsanları dinleyip onları mutlu etmek çok hoşuma gidiyor. Ben de mutlu oluyorum.

Dilara (Baba Parası Yiyen Bir Genç)
Babamlar üniversiteyi bitirdiğim gibi cerrah olmamı istiyorlar ama ben her yeri gezip, gezdiğim yerleri yazan bir seyyah olmak istiyorum. İzin vermiyorlar. Biliyorum, onlar benim kendi ayakları üzerinde duran biri olmamı istiyorlar ama ben de istemediğim bir meslekte mutsuz olmak istemiyorum. Buna çare bulun.
Çare
Bu işler için gençlere her zaman önerdiğim sabır iksirini ve ailesini ikna etmesi için ikna iksirini hazırladım.
-Bu iksirlerden yeşil olanı (sabır iksiri) kendin istediğin kadar iç. Diğerini ise ailene kahve ikram et ve kahvelerini içerken bir damlayı geçmeyecek şekilde ekle. Ardından bana yaptığın konuşmayı ailene uyarlayarak onlara sun.
-Teşekkür ederim.
-Rica ederim.
Bunu da gönderdik çok şükür. Meslek seçiminde gençler ve aileleri hep böyle. Benim de meslek seçerken karşı çıkacak bir ailem olsaydı belki onlar gibi olurdum. Belki...

Faruk Amca (Yaşlı bir Adam)
Artık çocuklarım, torunlarım beni aramaz oldu. Hatır sormaya bile aramıyor. Bayramda yanıma da gelmiyorlar. Beni umursayan yok, bizim köydeki Mehmet bile beni onlardan daha çok umursuyor.
Çare
Amcama hemen hatırlama iksiri hazırladım. Aslında amcamı ziyaret ediyorlar ama amcam yaşlılıktan oğullarını torunlarını unutmuş. Ben bu vakalarla çok karşılaştım, bilirim. İzlediği dizilerdeki senaryolardan da kendilerine hikâye bile uydururlar. Oğlunun adı Mehmet bile olabilir, bilmiyorum.

Gel gelelim günün sonunda insanlara verdiğim iksirler işe yaradı mı? Bunu merak ettiyseniz şöyle göstereyim:

.....

Ela Bade
Abla, gerçekten ama gerçekten çok teşekkür ederim. Artık tahtaya çıktığım bütün soruları çözüyorum ve bütün sınıf beni bir dahi olarak görüyor, arkadaşlarım anlamadıkları soruları anlatmamı istiyorlar. Bu arada sana "Bir BİLSEM" dergisinin bir sayısını yolladım.
Çare: Teşekkür ederim ablacığım.

Dilara
Verdiğin iksirlerin hepsi işe yaradı. Babamla annem seyyah olmama izin verdi. Çok mutluyum. İnan ki ilk gezi yazımı sana yollayacağım.
Çare: Teşekkür ederim.

Faruk Amca
Torunlarım ve çocuklarım beni resmen her gün ziyarete geliyorlar. Hatta bazı günler bende kalıyorlar. Sessiz evim şenlendi sayende kızım. Sana yayladan tirit mantarı topladım. Doya doya yersin. Birkaç güne eline ulaşır. Her şey için sağolasın kızım.

.....

Gördünüz mü? Bunları okurken o kadar duygulanıyorum ki anlayamazsınız. Hani ilk başta demiştim ya "Herkesin çaresi oldum bir kendimin çaresi olamadım diye." Şimdi "O iksirlerden sen de iç. Sorun neyse çözülsün" dersiniz. O iksirler gerçek olsaydı haklıydınız. Evet o iksirler gerçek değil. Bu benim küçük sırrım.

Çizer
Ezgi Odabaş

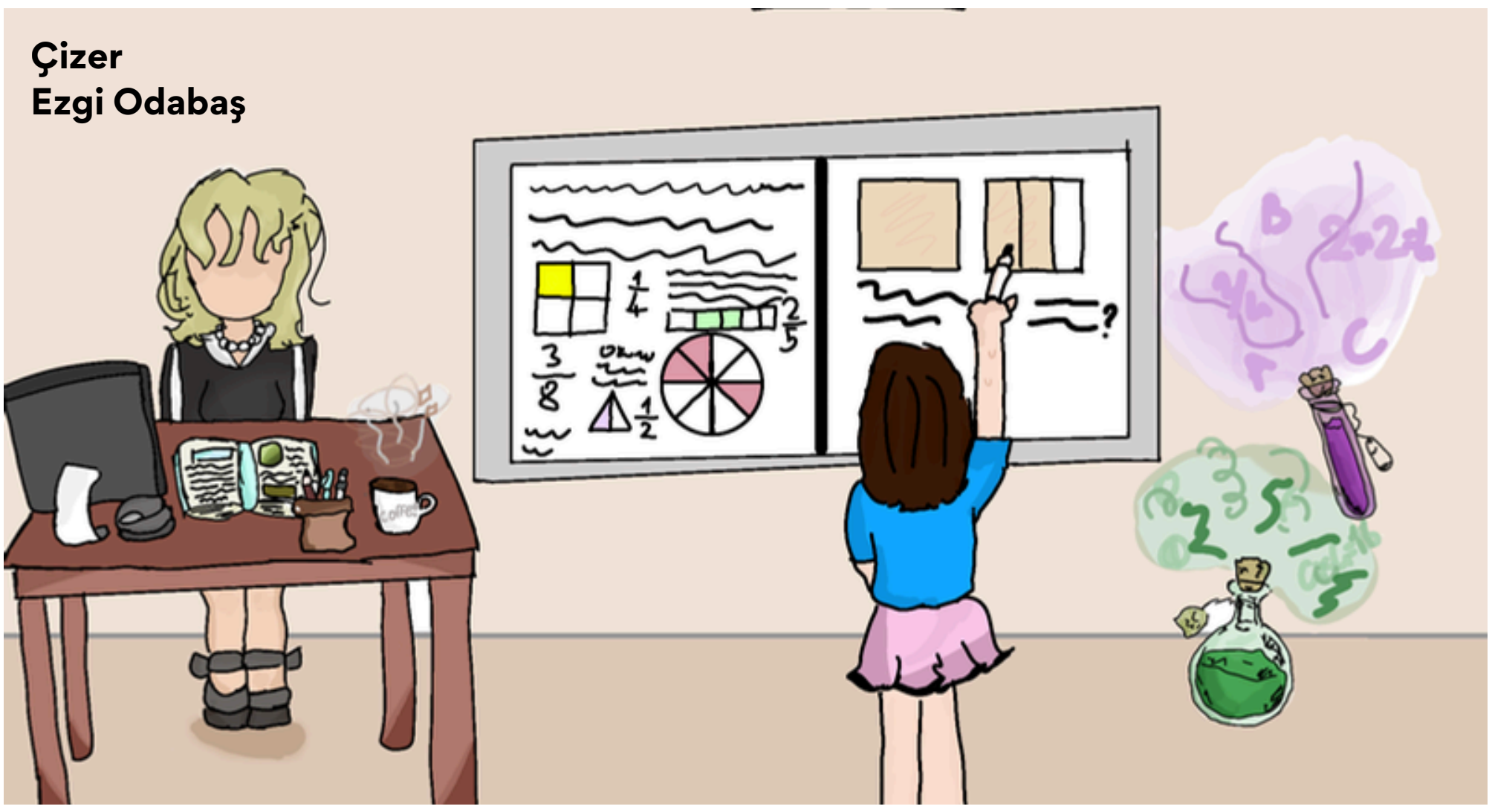

Çizer
Melda Tomak

KENDİ KENDİNİ GERÇEKLEŞTİREN KEHANET 2

Yazar
Fatma Naz Kıranlı

Editörün Notu: Bu öykü Bir BİLSEM'in ikinci sayısında yayımlanan "Kendi Kendini Gerçekleştiren Kehanet" adlı öykünün devamıdır. İlk bölümde olanları görmek için Bir BİLSEM'in bir önceki sayısını Google Play Kitaplar'dan indirebilirsiniz.

3. BÖLÜM

Haftalardır yaşadıklarım beni çıldırtacaktı. Neler olduğunu tam anlamayan arkadaşlarım bu belirsiz ruh halim karşısında beni sorguya çekmediler. Bundan dolayı onlara minnettardım. Üstelik beni keyiflendirmek için bir tatil bile planlamışlardı. Tatil tam da Noel'e denk geldiğinden okullar da kapalıydı. Yani teklifi reddetme imkanım yoktu. Üstelik yalnızca Annabel, Holly ve ben olmayacaktım. Annabel'in planlamalarına göre Cedric, Ferguson ve Thomas da bu tatilde bize eşlik edeceklerdi.

Cedric; Oxford'un futbol takımı kaptanı, ofansif orta saha oyuncusu, takımın en golcü oyuncularından biri ve aynı zamanda okulumuzun bir numaralı şarkıcısı. Peşinde onlarca kız dolaşmasına rağmen Cedric hiçbirine pas vermez. Cedric, bu kadar şöhrete sahip olmasına rağmen normal bir hayat sürdürmeye gayret eder. Bu yüzden Cedric'e karşı kanım her zaman ısınmıştır.

Ferguson; o da futbol takımında forvet. Takımın Alex Ferguson'u olarak biliniyor. Evet, ben de dahil olmak üzere herkes ona "Alex Ferguson" der. O da aynı Sir Alex gibi kıvrak zekaya sahip, ayağına top gelene kadar her şeyi adım adım düşünür. Ferguson'un ayağına top gelince herkes gol olacağını bilir. Önceden sevinmeye, tezahürat etmeye başlarlar. Bundan dolayı sporda çok güvenilir bir insandır.

Thomas; hem fiziksel olarak hem de kişilik olarak çok güçlü bir yapıya sahip. Karşılaştığı zorluklar karşısında her zaman dik bir duruş sergiler. Her iki anlamda da güçlü olduğundan okuldaki lakabı "Herkül" dür. Thomas da İngiltere'nin en az futbol kadar konuşulan sporlarından biri olan Formula 2 pilotudur. Invicta Racing takımının en genç oyuncusu olmakla birlikte başarılı pilotlarından biridir. Onu izleyen herkes gelecekte Formula 1'in en başarılı takımlarından birinin yıldızı olacağını düşünür.

Noel arifesi, kızlarla alışveriş yapmak için hazırlandım ve hemen arabama atlayıp yoldan Annabel'i aldım. Holly ile alışveriş merkezinde buluşacaktık. Yolda iken Annabel ile tatil hakkında bol bol konuştuk. İhtiyaçlarımızı belirledik ve bir liste oluşturduk. Ayrıca yolculuk planlaması da yaptık. Yolculuğumuzda kızlar ve erkekler farklı arabalarda gidecektik. Bu her iki taraf içinde mükemmel bir plandı. Şimdiden yol boyunca yapacağımız konuşmaları iple çekiyordum. Alışveriş merkezine vardık. Arabamı valeye teslim edip Holly ile alışveriş merkezinin restoranında buluştuk. Üçümüzün de karnı çok acıktığından öncelikle güzel bir kahvaltı yaptık. Restorandan ayrılır ayrılmaz tüm mağazalara uğradık. İhtiyacımız olan ve olmayan her şeyi aldık.

Alışverişimizi tamamlayınca Holly ile vedalaşıp oradan ayrıldık. Annabel ile dönüş yolunda ilk olarak onun evine uğradık. Annabel tatil için gerekli olan her şeyi hazırlamıştı. Valizlerini alıp benim evime doğru yola koyulduk. Annabel bu gece bende kalacaktı. Holly de sabahın erken saatlerinde bana gelip yolculuğa başlayacaktık. Thomas ile aynı sitede oturduğumdan erkekler de sabah saatlerinde Thomas'a gelip aynı saatte ve aynı yerden yolculuğa başlayacaktık.
Annabel çok heyecanlıydı. Bu yüzden yerinde duramıyordu, sürekli bir yandan öbür yana gidip geliyordu. En sonunda dayanamayıp "Annabel kes şunu" dedim. Annabel de mahcup bir ifadeyle özür diledi. Biraz eğlenelim diye film izleme fikrini ortaya attım. Bu fikir Annabel'den geçerli not alınca film arayışına girdim. Annabel romantik-komedi önerilerini arka arkaya sıralıyordu.
- Eternal Sunshine of the Spotless Mind, Before Sunrise, Forrest Gump, Amélie, La La Land, Love Me If You Dare...
Benim bu önerilere cevabım ise tek kelimeyle "hayır" olmuştu. Çünkü ağlamak istemiyordum. Annabel'in sıraladığı filmler yerine daha aksiyon dolu, fantastik ve macera filmlerini aklıma getirmeye çalıştım. Aklıma gelenleri söyleyerek Annabel ile ortak bir karar almaya çalıştım.
- The Lord of the Rings: The Return of the King
- Hayır.
- Inception
- Hayır.
- The Dark Night
- Hayır.
- Gladyatör
- Hayır.

Bu kadar filme hayır dediği için pes etmemi bekledi fakat ben daha son kozumu oynamamıştım. Derin bir soluk alıp konuşmasına fırsat vermeden doğrudan söyledim.
- Kill Bill Vol. 1
- Evet!
Kill Bill'e karşı kimsenin hayır demeye şansı yoktu. Buna Annabel de dahildi. Annabel filmi açarken ben de mutfağa girip patlamış mısır yapmaya koyuldum. Her şey tastamam olunca filmi izlemeye başladık. Filmin en kilit anına gelince göz ucuyla Annabel'e baktım. Annabel gözlerini yummuş, uyuyordu. Onun bu halini görünce filmi kapatıp Annabel'i uyanması için dürttüm. Annabel uykulu bir sesle "Diana, bırak da beş dakika daha uyuyayım. Ne de olsa sabaha daha çok var." dedi. Annabel'in dediklerini umursamayıp yerine yatsın diye ayağa kaldırdım. Merdivenlerden çıkıp Annabel'in evime her geldiğinde kaldığı odaya girdik. Annabel'in uyuduğundan emin olunca oradan ayrıldım ve onu düşleriyle yapayalnız bıraktım.
Ben de kendi odama geçip telefonumdan uyanacağım saatin alarmını kurdum. Son kez yarın için bir kontrol yapıp gözlerimi yumdum.

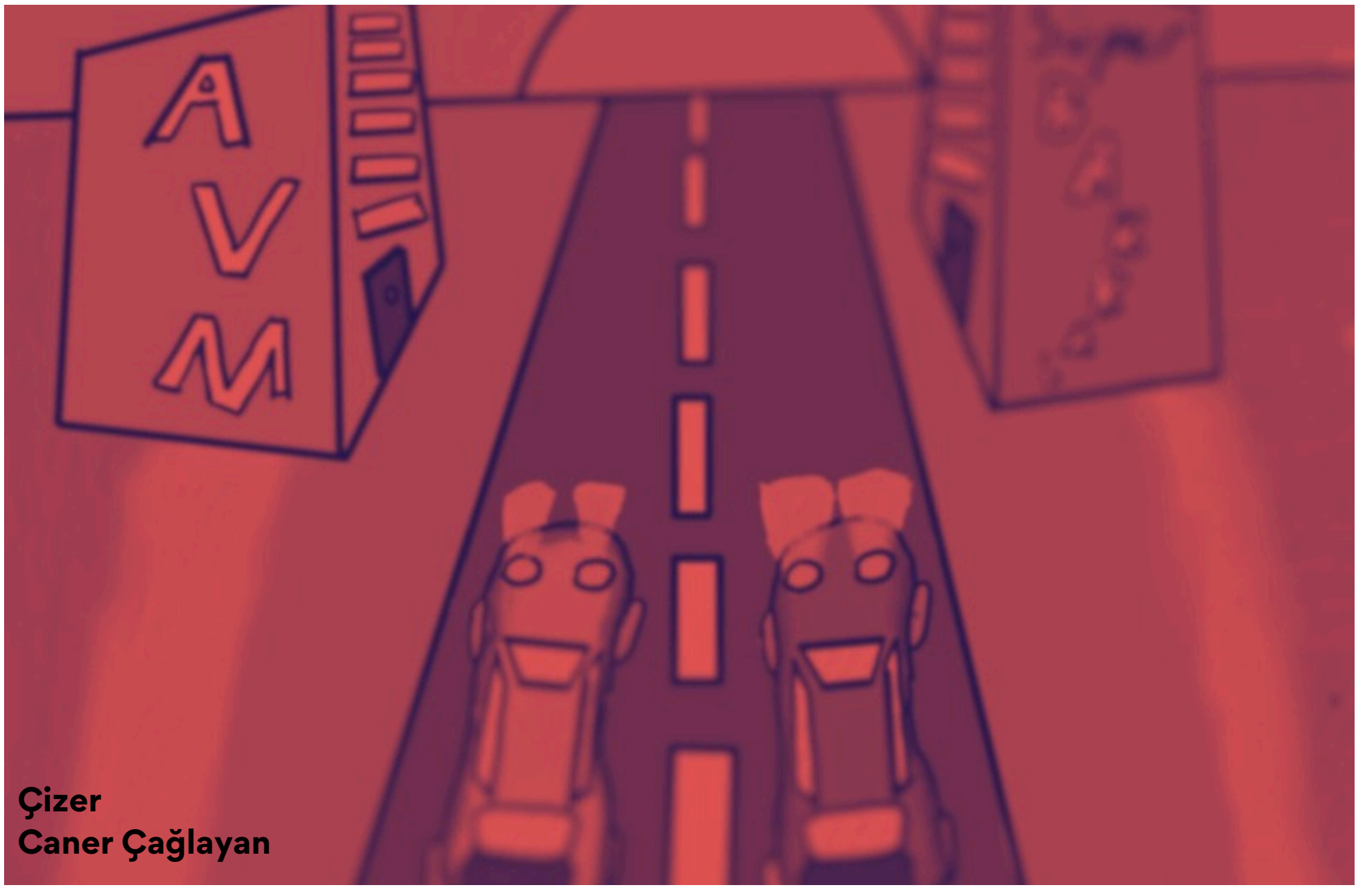

Çizer
Caner Çağlayan

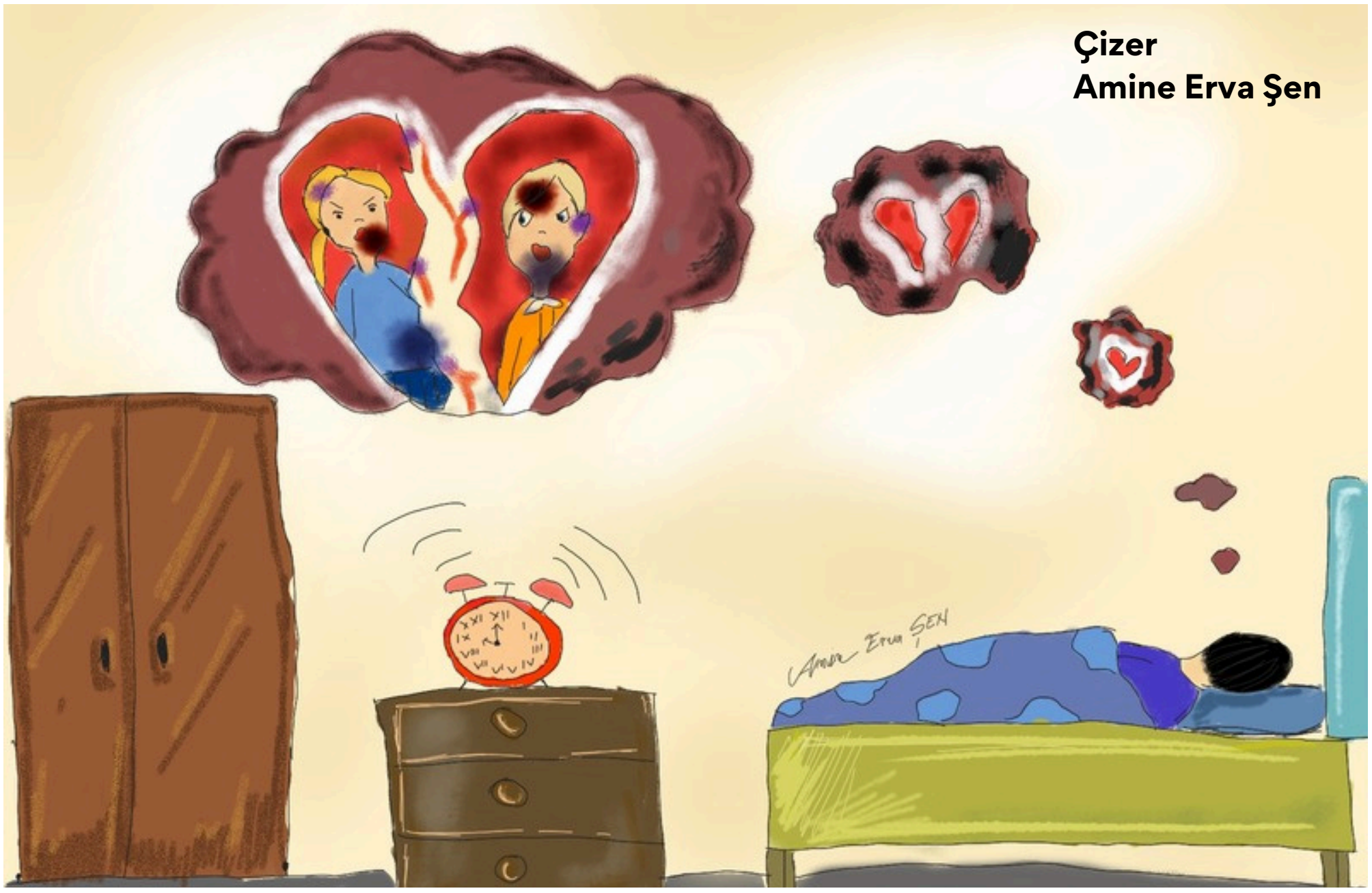

Alarmın yüksek desibelli sesi ve telefonumun titreşiminden dolayı tam zamanında uyanmam pek zor olmadı. Uyanınca doğrudan Annabel'in kaldığı odaya gittim. Annabel hala bebek gibi uyuyordu. Uyurken o kadar rahat ve neşeli gözüküyordu ki onu uyandırmak hiç istemiyordum fakat tatilimizi güzel geçirmek istiyorsak planlamalara uymalıydık. Annabel'i uyandırmak için ilk olarak onu dürtmeyi denedim ama işe yaramadı. Aklıma o an gelen ikinci yöntemi denemek için Annabel'in biraz yanına yaklaştım ve avazım çıktığı kadar "Annabel uyannnnn!" diye bağırdım. Annabel bu şiddetli ses karşısında hemen yataktan kaldı ve ben daha bir şey demeden hazırlanmaya başladı. Onu şaşkınlıkla izlerken telefonumdan gelen mesajın bildirim sesini duyunca hemen elime aldım. Mesaj "Noel Tatili Grubu"ndan gelmişti.

Holly- Ben evden çıktım. Diana'lara geçiyorum. Sizde durumlar nasıl?

Thomas- Ben çok zor olsa da uyandım ama bundan dolayı serap görmeye başladım sanırım. Ölmem değil mi?

Cedric- Aptal aptal konuşma Thomas. Ayrıca ben ve Ferguson yoldayız. 5 dakika içinde orada oluruz.

Diana- Hepinize günaydın dilekleri için çok teşekkür ederiz. Ne kadar güzel bir sohbet ortamı. Ayrıca Annabel ve ben de uyandık, hazırlanıyoruz.

Arabaya binip harekete geçmemiz en az yirmi beş dakika sürdüğünden tüm ekip büyük bir oh çekmişti. Yolculuk öyle heyecanlı ilerliyordu ki konudan konuya atlayarak sohbet ediyorduk. Bir anda telefonumuza gelen bildirim sesini duyunca telefon ekranına kitlendik. Mesajın sahibi Thomas'dı.
Thomas- Hey kızlar! Bizim karnımız aşırı derecede acıktı. Mola verip bir şeyler yiyemezsek öleceğiz sanırım. Mola verelim.
İlk cevabı veren ben oldum.
Diana- Evet, mola verelim. Bu yolun hemen sağında Greggler restoranı var. Oraya gidebiliriz.
Cedric- Anlaşıldı patron.
Restorana varınca tüm ekip arabalardan inip siparişleri vermeye koyulduk. Aramızdaki en iştahlı insanlardan Thomas ve Ferguson iki menü birden sipariş etti. Yemekler yendiğinde tekrar yola koyulduk.
Bir o kadar daha yol gidip tatili geçireceğimiz dağ evine vardık. Burada her yer karla kaplı idi. Bu bembeyaz örtü ailemle geçirdiğim çocukluğumu anımsamama neden oldu. O günler artık geride kalmış güzel hatıralardan biriydi.
Evin içini gezip oda paylaşımını yaptık. Toplam dört oda vardı. Bazıları odada iki kişi kalmalıydı. Karar verme sürecini eğlenceli hale getirmek için kura çektik. Kura sonucunda ben ve Cedric tek kişilik odalarda kalmaya hak kazandık. Annabel, Holly ve Ferguson market alışverişi yapmak için evden ayıldılar. Ben de eşyalarımı yerleştirmek için odama çıktım. Odada bir yatak, giysi dolabı ve başucu masası vardı. Eşyalarımı dolaba yerleştirdim ve okumaya henüz başlamamış olduğum "Hobbit" isimli kitabımı elime aldım. Ani bir istekle okumaya karar verdim. Kapımın tıklanmasıyla okumaya ara verdim. Gelen Cedric'ti. Yemeğin hazır olduğunu söyleyip benim gelmemi işaret etti. Peşine takıldım ve yemek masasına oturdum. Yemekler enfes kokuyordu. Bu güzellikleri yapanın Annabel olduğu aşikardı.
Masada sadece çatal bıçak sesleri duyuluyordu. Sanki sessizlik bizleri ele geçirmişti. Ta ki Holly koyu bir sohbetin ilk adımını atana kadar. Şimdi ise sadece konuşmalar ve kahkahalar ortamın hakimiydi. Bu an tahmin edemeyeceğim kadar güzeldi. Arkadaşlarım ve ben bir masada oturup yiyor, içiyorduk. Belki diğerleri için bu çok tanıdık bir görüntüydü ama benim için öyle değildi. Yabancı bir insandım. Bu masaya değil, dünyaya yabancıydım. Eğer bu dünyanın insanı olsaydım, benim için her şey çok daha farklı olurdu. Yetimhane köşelerinde değil, ailemin yanında olurdum. Belki şu anki hayatıma daha kolay ulaşırdım. Ya da Jennifer ve Ryan hayatta olurdu. Bir ömür boyu keşkelerle yaşamazdım. Kehanet sanırım haklıydı, ben lanetliydim.

Holly'nin "Dünyadan Diana'ya, iyi misin?" demesiyle düşüncelerim dağıldı. "İyiyim, dalmışım öyle." diyebildim sadece. Thomas da herkesin yorgun olduğunu, uyumaya ihtiyacımız olduğunu söyledi. Bu şekilde mutfağı toplayıp günü sonlandırdık.

Büyük bir çığlık sesiyle uyandım. Sesin sahibi Annabel'di. Hemen yatağımdan kalkıp Annabel ve Holly'in birlikte kaldıkları odaya vardım. Bu oda evin diğer odalarına kıyasla daha büyüktü. Burada fazladan bir boy aynası vardı. Annabel aynanın karşına geçip gözlerini dikmiş bakıyordu. Holly ve Cedric de benim gibi çığlığın sesini duyup Annabel'in yanına toplanmıştı. Aynada şunlar yazılıydı:

"Cevaplara ulaşmak ister misin Diana Glory? İstiyorsan arkadaşlarınla bir oyun oynamalısın. Kurallara uyup sonu beklemelisin. Fakat şunu unutma, bu bir son değil. Aksine her şeyin başlangıcı. İyi eğlenceler..."

4.BÖLÜM

Sessizliği bozan Holly oldu. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun Diana?" dedi korkuyla. Ona bilmediğimi işaret ettim. O sırada diğerleri de geldi. Tüm gözler ayna dikilmişti. Artık bildiğim her şeyi anlatma vaktim gelmişti.

İlk olarak havuzda bulduğum kehaneti detaylıca anlattım. Aynaya yazılanların tahminimce kehanetle bağlantılı olduğunu söyledim. Herkes çok şaşırmıştı. Annabel "Bunu bizle neden paylaşmadın?" dedi sakinliğini koruyarak. Korktuğumu ve onların zarar görmemesi için konuşmadığımı söyledim. Thomas "Belki de bu büyük bir şakadır." dedi. Ferguson da Thomas'a katıldığını belirten yüz ifadesinde bulundu. Cedric yazılanların doğru olma olasılığını sordu. "Kehanette, sevdiklerimi kaybetme konusunda doğruluk payı var. Aynada yazılanlar da doğrudan bana ithaf edilmiş. Sizinle bir oyun oynamam gerektiğini söylüyor. Bence gitmelisiniz. Zarar görmenizi istemiyorum." dedim ağlamaklı gözlerle.

Annabel bu dediğime şiddetle karşı çıktı. "Diana, saçmalamaz mısın artık. Bize bir şey olmayacak ve ayrılmayacağız. Doğru olma olasılığı çok az ama eğer doğruysa o oyunu oynarız. Cevaplara ulaşırız. Anca beraber kanca beraber. Siz de bana katılıyor musunuz?" dedi bir çırpıda. Herkes bir ağızdan evet dedi. Gözlerim dolmuştu, nefesimi tutuyordum. Bıraksam hüngür hüngür ağlayacaktım.

Holly bundan sonra ne yapmamız gerektiğini söyledi. Herkes fikirlerini sundu ve bir karar aldık. Kararımız şuydu;

-Asla ama asla birbirimizden ayrılmayacağız.

-Tatilimizi yapmaya devam edeceğiz.

Annabel, oynamamız gereken bir oyun varsa bundan kaçmamamız gerektiğini tekrarladı ama tam tersini yapmamız daha akıllıcaydı. Oyun, birinin son nefesini vermesiyle sonlanabilirdi. Canları acıyabilirdi. Arkadaşlarım büyük bir riske giriyordu. Başlanınca geri dönüşü olmayan bir risk...
Oyun oynamayı reddettim. Onların da reddetmesi için dil döktüm. Bir yanıt alamayınca son kozumu oynamaya başladım. “Eğer oyunu oynamaya başlarsak sizinle asla bir daha konuşmam. Bana ihanet etmiş olursunuz. Sırtıma sapladığınız soğuk hançer tüm dünyamı karartır. Tekrar hayata dönemem. Beni seviyorsanız lütfen vazgeçin. Lütfen!”
Öyle olmadı, ilk gece uyumak biraz zordu.

Alarmın tiz sesi, kapalı gözlerimi açmayı başarmıştı. Uyumak istiyordum çünkü gece boyunca sayısız korkunç kabus görüp uyanmıştım. Her uyanışımda kabuslarımın gerçekleşme olasılığını düşünmüştüm ve işin içinden çıkamamıştım.
Her gözlerimi yumduğumda çocukluğuma gidiyordum. Anne ve babamın yanındaydım ve çok mutluydum. Güzel bir anı nasıl kabusa dönüşebilir, diye sorup durdum kendime. Bunun da bir cevabı vardı. Sayısız ölüm çeşitleri... Bazıları kalbimi yerle bir etmişti. Anne ve babam acılar içinde kıvranıyorken ben izlemekle yetiniyordum. Çok kötü bir senaryo, diye düşündüm.
Diğerleri ise ailem için acısız bir ölümdü ama benim için bir kıyamet kadar sessiz, alevler içinde cayır cayır yanmaktan bile daha acı vericiydi. Gözyaşlarım alevlerden beni koruyan bir kalkandı ama bir tek şeyi koruyamıyordu. Yara bantlarına sarılmış kırık ve yaralı kalbimi...
Çocukluk yıllarımda, anaokul öğretmenim “Bir süper güce sahip olabilseydiniz ne olurdu ve neden?” sorusunu sormuştu. Cevabım görünmezlik gücüne sahip olmak olmuştu. Büyümeye başladığım an yanlış bir karar olduğunu anladım. Doğru cevap sevdiklerini kaybetmeme gücü olmalıydı.
Annabel’in “Diana, hadi uyan tatlım. Kahvaltı hazır.” diye bağırmasıyla tüm düşüncelerim kayboldu. Artık yataktan kalkmalıydım. Merdivenden inerken kızların hazırladığı kahvaltının enfes kokusu burnumda bayram havası yaratmıştı. Kırmızı ipek örtü, kahverengi masanın üzerine serilmişti. Beyaz tabaklar ise kırmızı örtüyle büyük bir uyum içindeydi.
Bu uyum Profesör Onur’un bizimle olan ilk dersini anımsatmıştı. O gün Bay Taşdemir ülkesi yani Türkiye’yi tanıtmıştı. Türkiye’nin bayrağı kırmızı ve beyaz renkteydi. Ama asıl en önemli kısım bu değildi. Profesörün anlattığına göre kırmızı rengi ülkesini korumak için canını feda eden askerlerin kanını temsil ediyordu. Beyaz rengi ise askerlerin cansız bedenlerinden akan kanların üzerine düşen ay ve yıldızı temsil ediyordu. Her şey bir anlama sahipti ve hepsi çok değerliydi.

Kahvaltımızı güzel bir sohbet eşliğinde yaptık. Masayı düzenlemeye ve bulaşıkları yıkamaya yardım ettim. Çünkü yemek işleri Annabel ve Holly'de, bulaşık işi ise bendeydi. İşlerimiz bitince odama çekildim. Planım okumaya ara verdiğim Hobbit isimli kitaba devam etmekti. Kulaklıklarımı takıp çalma listemden en sevdiğim şarkıyı seçtim. Huzur ortamını yaratıp kitap okumaya başladım. Üç saat sonunda kitabı okumayı bitirdim. Kitapla ile ilgili genel görüşüm kusursuz olmasıydı. J.R.R.Tolkien çok güzel bir evren yaratmıştı. Kitaptaki çoğu alıntıyı fazlasıyla beğenmiştim. En sevdiğim alıntı Gandalf karakterine aitti.

"Elbette kehanetlere inanmazlık etmiyorsunuz, sadece onların gerçekleşmesine yardım ettiğiniz için. Tüm maceralarınızın ve kaçışlarınızın sadece şans eseri olduğunu düşünmüyor musunuz? Sadece sizin yararınıza mı? Çok iyi bir insansınız, Bay Baggins ve sizden çok hoşlanıyorum. Ama aslında siz sadece küçük bir adamsınız, sonuçta geniş bir dünyada."

Kitabımı tatilimiz bittiğinde burada unutmamak için şimdiden valizime yerleştirmeye karar verdim. Yatağımdan kalkıp valizime doğru yürürken ayağımı dolaba çarptım. Çarpmanın etkisiyle elimdeki kitabı yere düşürdüm. Kitabın içinden küçük bir zarf çıktı. Zarfı elime aldım ve nasıl göremediğimi düşündüm. Zarf çok ince olduğundan onu görememem imkan dahilindeydi. Ya da bir oyundu. Zarfı nazik bir şekilde açtım. İçinde şunlar yazılıydı:

"Bulursan eğer bu bilmecenin cevabını bitti sanma. Anahtarın sana yol göstermesine izin ver. Umarım sayılarla da aran iyidir. Bulduğun cevabı unutmamaya çalış. Bunlar seni gerçekliğine ulaştıracak.

Not: Bulduğun cevap ne kadar uzun ise o kadar zorlukla karşılaşırsın."

"Bilinmeyen ve hiçlik çok benzer birbirlerine
İkisinin de vardır başlangıcı
Başlangıçlar aittir insanoğluna
İnsanoğlu da aittir dünyaya
Dünya da aittir insanların anasına
Hayat verdi insanların anası zamana
Başlattı zaman büyük bir çatışma
Devrildi savaştan sonra
Oğlu tarafından
Hapsedildi yerin en derinlerine."

DEVAM EDECEK...

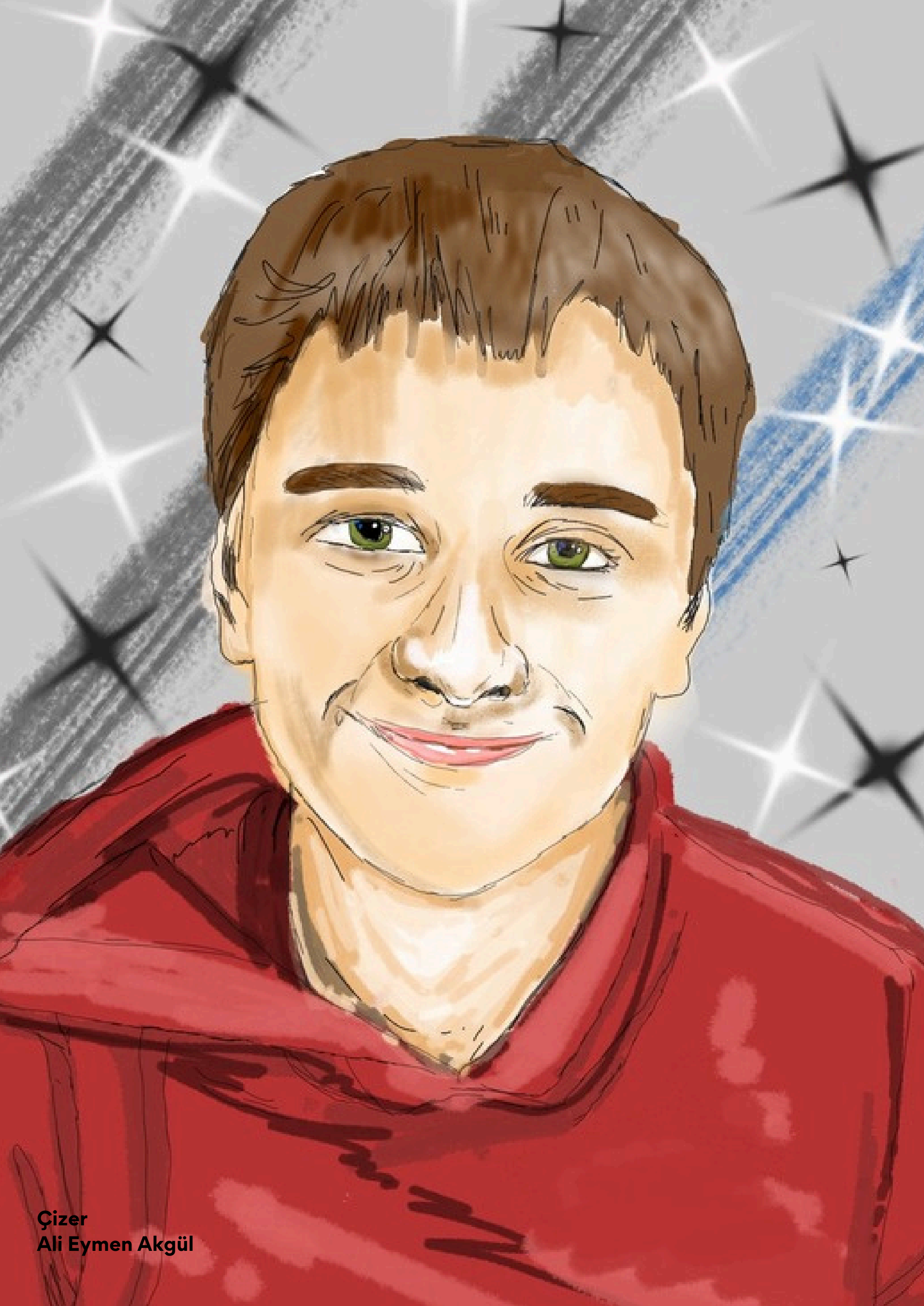

Çizer
Ali Eymen Akgül

AZİMLİ POLİSLER 3

Yazar
Barbaros Yağız Sarı

***Editörün Notu**: Bu öykü, Bir BİLSEM'in ilk sayısından beri yayımlanan "Azimli Polisler" adlı öykünün devamıdır. İlk iki bölümde olanları görmek için Bir BİLSEM'in bir önceki sayısını Google Play Kitaplar'dan indirebilirsiniz.*

Yağız'a neden böyle yapıyorsun dediklerinde şu yanıtı aldılar: Bu hırsızlığı çırağın yapmadığından eminim, ben çırağın küçüklüğünü biliyorum. O asla böyle bir iş yapacak bir çocuk değil. Göktuğ, bazı insanlar değişebilir dedi ve ekledi.
-Yağız, bu işin peşini bırak. Biz gittiğimizde sorgu odasına gireceğini biliyorum. Bu yüzden sana yarım saat vereceğim gireceksen şimdi gir sor!
Yağız, hızlıca sorgu odasına girdi ve çırağa sana son kez soruyorum. Cevap ver artık, dedi.
-Abi kişi ismi veremem ama sana bir kart verebilirim.
Kartın üstünde büyük harflerle GİB yazıyordu.
-Bu ne anlama geliyor?
-Gizli İşler Bürosu
-Sen nereden bulaştın bunlara?
-Abi benim kardeşim hasta. Çaresizce hastaneden çıktığım bir gün yanıma siyah paltolu, şapkalı bir adam geldi. Çözüm arıyorsan bizi ara dedi gitti.
Yağız, sorgu odasından çıkınca arkadaşları ne olduğunu sordular. Arkadaşlarına duyduklarını anlatırsa amirlerine haber vereceklerini ancak çırağın da dediği gibi GİB'in her yerde adamları olacağını seziyordu. Bu yüzden anlatmadı. Bir şey çıkmadı dedi.
Ertesi gün Yağız kartta yazan adrese gitti. Karşısına bir Fabrika çıktı. Kartı gösteren kapıdan içeri giriyordu. Arabadan indi. Kartı eline aldı ve kapıya yöneldi.
-Buyrun Yağız Bey.
Adını nereden biliyorlardı?
-Patron sizi bekliyor.

Çizer Öğretmen
Gökhan Memiş

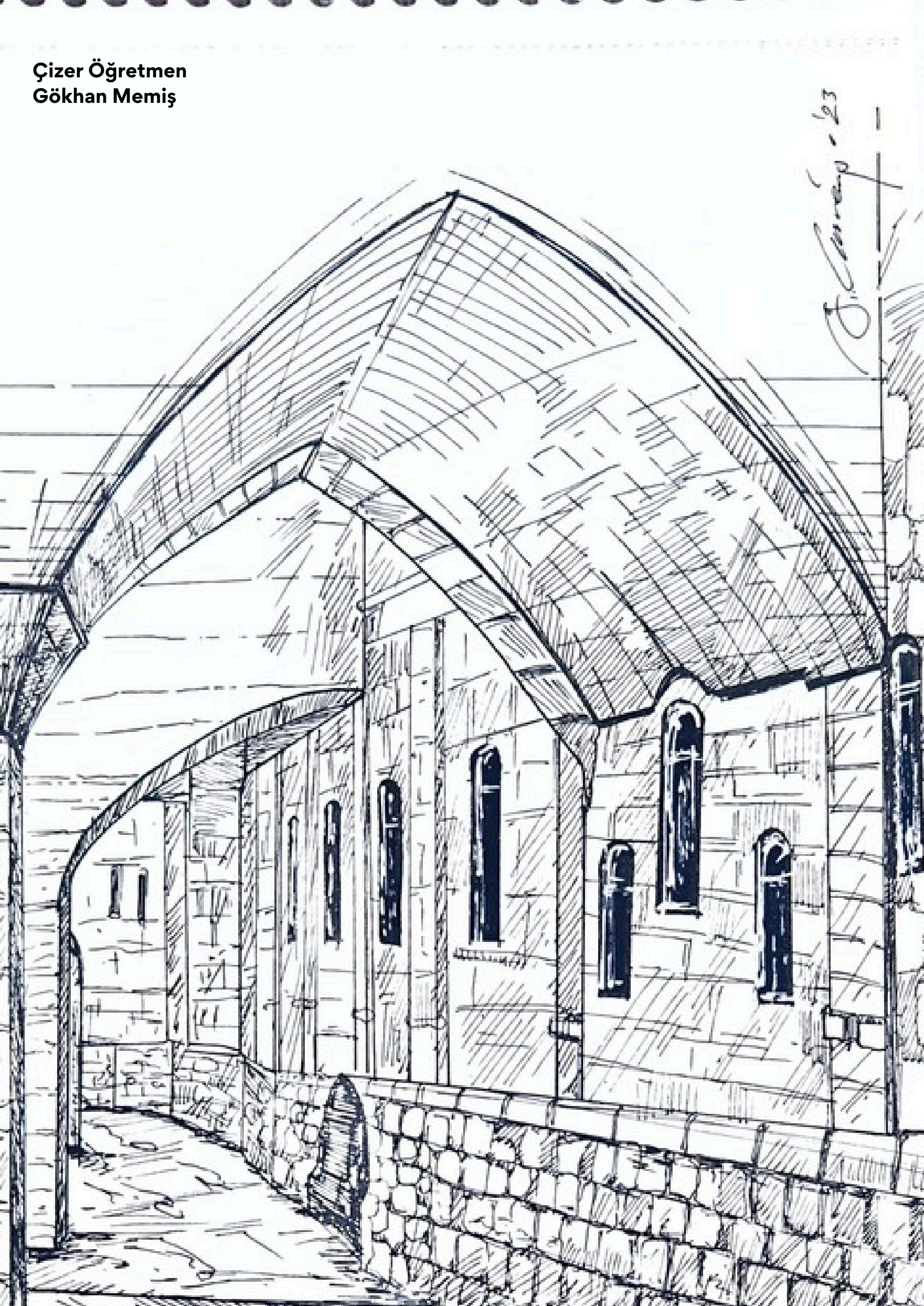

HVA

Yazar
Bengisu Kurnaz

Siyah bir perde var önümde. Simsiyah. Hiç bitmiyor, sonsuza kadar uzanıyor. Siyah bir perde görüyorum. Simsiyah. Onun dışında bir şey göremiyorum, sonsuza kadar sadece onu görüyorum. Gözlerim kapanıyor. Parmağım beyaz noktalara işaret ediyor. Nedeni yok. Gözlerimi açık tutamıyorum. Parmağımla beyaz noktalara işaret ediyorum. Nedeni yok.
"Bir, iki, üç..."

***

Bir ses geliyor! Nereden geldiği anlaşılmıyor. Ne sesi bu? Bir ses duyuyorum! Nereden duyduğumu anlayamıyorum. Ne sesi bu? Gözlerim kapanıyor...

***

"Hav hav!"
Ayağa fırlayıverdim. Yatıyor muydum ben? Çığlık atmalıyım! Bekle, neden?
Etrafıma baktım. Bir yolun üzerindeyim, sağ tarafımda deniz var, sol tarafımda dağlar var, arkamdan soğuk rüzgarlar geliyor. Bu yerle ilk defa karşılaşmam dışında sanırım her şey yolunda. Bir saniye, bir şey eksik... Işık! Yalnızca, birkaç metre önümü görmemi sağlayan ay ışığı var. Sokak lambası yok. Sokak lambaları yokluklarıyla karşılaşana dek fark edilmiyorlar.
Bekle, köpek!
Şimdi gerçekten çığlık attım. Ama görünen o ki o benden daha çok korkuyor! Peki ben neden çığlık attım? Kim beni kurtarabilir ki burada? Peki... Ben... Neden buradayım? Burası neresi? Ne zaman buraya geldim? Buraya gelmeden önce neredeydim?
"Hav!"
Ahah, kuyruk sallıyor! Gayet cana yakın bir köpeğe benziyor.
"Gel bakalım buraya!"
"Hav!"
Bana doğru geliyor. Hiçbir yapay ışığın bulunmadığı bu ıssız yere yansıyan ay ışığı, rengini seçmem için yeterli değil. Yalnızca tüylerinin koyu tonlarda olduğunu anlayabiliyorum.
"Biliyor musun, ben köpekleri çok severim. Hatta en sevdiğim hayvan köpeklerdir. Nedensizce kendime çok yakın buluyorum."
"Hav!"
Köpek dili bilmesem de benimle konuştuğunu hissediyorum.

"Seninle daha yeni tanıştık ama ben seni çok sevdim. Sen de beni sevdin mi?"
"Hav!"
"O halde biz çok iyi anlaşacağız. Benim adım Swas. Senin adın ne?"
"..."
"Adın yok mu?"
"..."
Yüzüme bakmakla yetiniyordu. Gözleri yıldızları yansıtıyordu. Şu an yıldızları görmüyorum. Ama onun gözleri o beyaz noktaları görebilmem için bana olanak sağlıyor. Gözlerine baktıkça benim gözlerimin de parladığını hissediyorum. Işığı hissediyorum...
"O zaman sana bir ad bulmalıyız, değil mi?"
"Hav!"
"Bulalım madem! Ne olabilir..."
"Hav!"
"Hav mı?"
"Hav!"
"Adın Hav mı olsun yani?"
"Hav!"
"Ama bunu yapamam! İnsanların içinde sana hav diye seslenirsem bana gülerler. Gerçi burada insanlar yok... Olsun, ben yine de önlemimi almak istiyorum"
"Hav!"
"Ah, sen bu adı çok istiyorsun. Ama sana Hav adını veremem.
"Hav!"
"O zaman sana iki seçenek sunuyorum. İlk seçenek: Benim seçtiğim bir adı sana vereceğim. İkinci seçenek: Hav adının harflerinin yerini değiştireceğim."
Sol elimle dizimden destek aldım ve sağ elimi ona uzattım.
"İlk seçeneği istiyorsan... Pati?"
"..."
"İkinci seçeneği istiyorsan... Pati?"
"Hav!"
Pati verdi!
"Aferin sana, akıllı köpek! Şimdi adını düşünelim. Hav, Vah, Vha, Hva... Hva! Adın Hva olsun!"
"Hav!"
Rengini bilmek istiyordum. Hva adına koyu kahverengiyi yakıştırdım açıkçası.
Gözlerim kapanıyor.
"Hva..."
***

Mavi bir perde görüyorum. Evet, masmavi bir perde görüyorum! Hva?
"Hva!"
"Hav!"
Hva'nin kıvırcık tüylerinin beyaz renkte olduğunu artık biliyorum. Aynı dünkü noktalar gibi. Ancak bu sefer tüyleri güneş ışığını yansıtıyor.
"Ah, burada mıydın? Bir an endişelendim."
"Hav hav!"
"Hav hav" mı?
"Hav hav!"
"Ne oldu Hva?"
"Hav hav hav! Hav hav!"
Denizin sağ tarafına dönerek havlamaya başladı. İstemsizce ben de o yöne baktım.
"Onlar da ne? Bize doğru geliyorlar!"
"Hav hav!"
Hva havlamayı bırakarak onlara doğru koşmaya başladı. Ben de aksi yöne doğru var gücümle koştum. Arkamdan beni takip eden soğuk rüzgâr, hızlı koşmama yardımcı olmasının yanında beni fena halde üşütüyordu.
"Hva! Buraya gel Hva!"
Ses yok.
Hva onlara yetişemeden onlar bana yaklaşmıştı bile. Artık onları seçebiliyordum. Turuncu kostümler giymiş bir grup insandı bunlar. Neden buraya geliyorlar?
"Hav hav!"
"Çekil şuradan, aptal köpek"
Sol tarafımdaki dağ bu sesi duydu. Ancak beğenmedi. Kendisinden uzaklaştırmak için arkasındaki dağa aktardı. O da beğenmedi. Tüm dağlar, ağaçlarının yeşil yapraklarına vuran loş güneş ışıklarını bu berbat sese maruz bırakmamak için kavga etti. "Çekil şuradan, aptal köpek..."
Hva artık o garip kostümlü insanların arkasından koşuyordu. Ben var gücümle koşarken rüzgâr da yön değiştirip yüzüme vurmaya başladı.
Gözlerim! Hayır, lütfen dayanın! Çok önemli! Lütfen...

***

"Gördün mü? Akılsız başın cezasını ayaklar çekermiş."
"Benlik bir şey yok. Kabloyu bağlamayı unutan ben değilim."
"..."
"Peki sonra ne yapacağız bunu?"
"Belki üzerinde birkaç deney daha yaparız. İşler yine yolunda gitmezse imha etmemiz gerekebilir."

Yerde yatıyorum. Gözlerimi açmıyorum. Neler oluyor merak ediyorum.
"Hav!"
"Yine mi şu köpek?"
Kalın tabanlardan çıkan ayak sesleri benden uzaklaşıyordu. Gözlerimi araladım. Dalgalı koyu mavi deniz beni karşıladı. Yüzüme vuran rüzgâr biraz ısınmıştı. Sağ tarafıma baktım. Hva kaçıyordu. Kaç, Hva...
Sağ bileğimde bir etiket fark ettim:

Kapatılma tarihi: 20 Haziran 2035

Kapatılma nedeni: Seviyenin çok üzerinde ve kodların dışında insansı davranışlar
Etiketi tutup daha yakından incelemek isterken sol elimin üzerinde kırmızı bir düğme fark ettim.
"Bas!"
"Neden?"
"Çünkü neden olmasın?"
"Basamam."
"Neden?"
"Çünkü neden olsun?"
"Neden olmasın!"
"Çünkü hiçbir şeyi riske atamam!"
"Bu şekilde monoton yaşayıp gidemezsin!"
"Aksiyon aramak mantıklı değil!"
"Neden?"
"Çünkü neden olsun!"
Neden iki kişi olduğunu bilmediğim iç sesimin tartışmaları en az o adamın Hva'ya "Aptal köpek!" diye bağırması kadar sinirimi bozuyor.
"Hayır! Robot uyanmış!"
"..."
"Kaybedecek vakit mi var? Koşun!"
Ayak sesleri giderek artıyordu. Robot derken?
Hva?
Sağ tarafıma baktım. Ortalıkta görünmüyordu.
Düğmeye basmak zorundayım...
"Bu şekilde monoton yaşayıp gidemezsin!"
Aksiyonları sevmek zorundasın Swas.
Hoşça kal, Hva.
Klik!

Çizer Öğretmen
Gökhan Memiş

15 YILDIR UZAYDAYIM

Yazar
Bilge Su Anlar

...2121 duyuyor musun? 2121! Cevap ver 2121...Cevap ver...
Çığlıklar, ağlamalar, bağrışmalar ve...uğultu...evet uğultu.
Dünyaya dair hatırladığım en son sesler bunlar. Hepsi herkese normal gelebilir ama uğultu çok garipti. Hayatımda bu kadar güçlü bir ses duymamıştım. Büyük ihtimalle ne olduğunu asla öğrenemeyeceğim bir ses.
Bu sesleri duydum, uğultu ve derken... bom! Tahminimce 7 saat 28 dakikalık uykumdan üşümüş, yalnız ve korkmuş olarak uyandım. Etrafımda hiçbir şey yoktu.
“Ray, Nina, Swen... Çocuklar neredesiniz?”
Gerçekten sonsuz boşlukta bir başımayım. O an turuncu portakalların arasında kalan tek bir sarı limon gibi hissettim. Her şekilde farklı ve yalnız.
Ben Elliot Damion. Çoğu kişi bana Ellie der. Sadece annem küçükken onun parıltılı simli çoraplarını giydiğimde bana “Elliot! Hemen o çorapları ayağından çıkar!” derdi.
Evet... Ailem. Onlar hakkında çok bir şey hatırlamıyorum. Sadece en son küçük kardeşim Mia süt dişlerini çıkarıyordu. Onu da bana giderken şans getirsin diye verdiği küçük dişinden hatırlıyorum. Babam ve annem benim eğitimim için çok para harcamışlardı. NASA’nın küçük astronot yetiştirme kursu bunlar arasında en iyisiydi.
Neden burada olduğumu bilmiyorum. Ne oldu da böyle bir karanlığa düştüm bilmiyorum. Tek bildiğim şey şu:
15 yıldır uzaydayım.

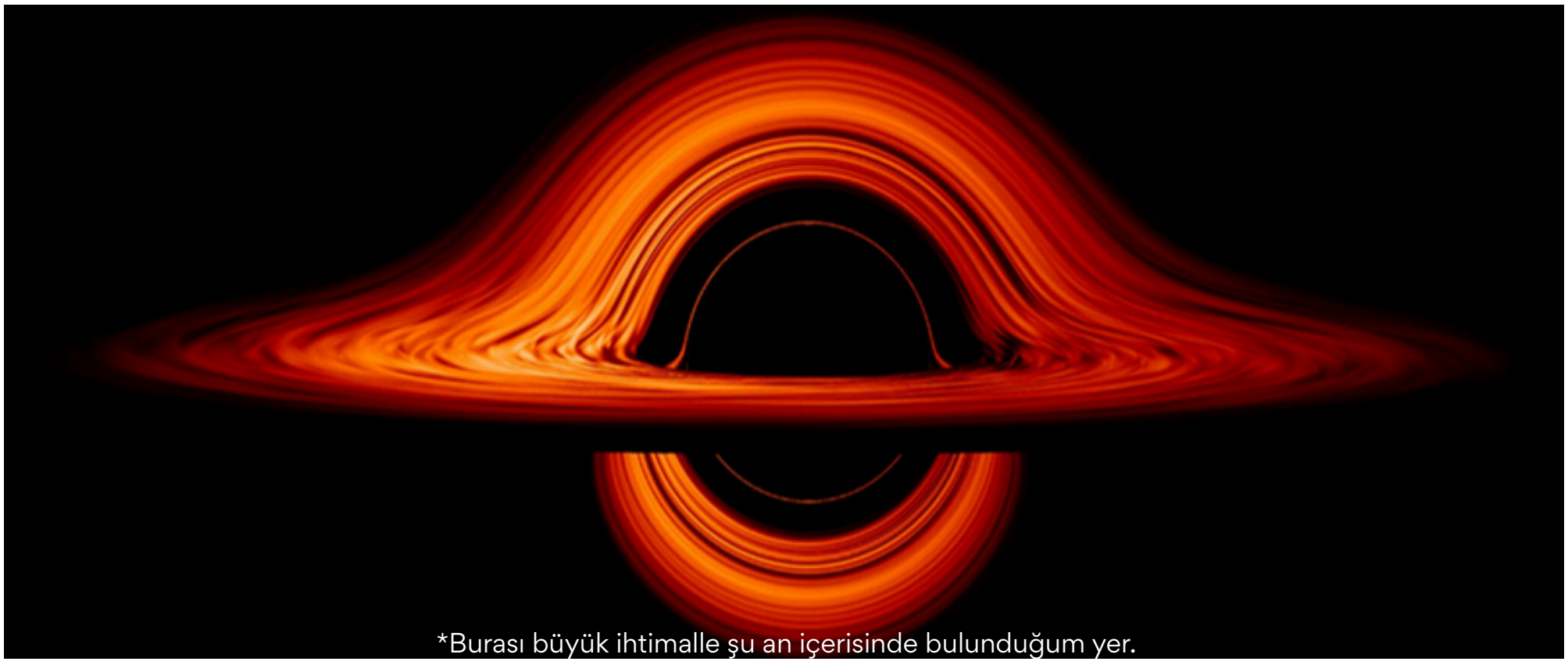

*Burası büyük ihtimalle şu an içerisinde bulunduğum yer.

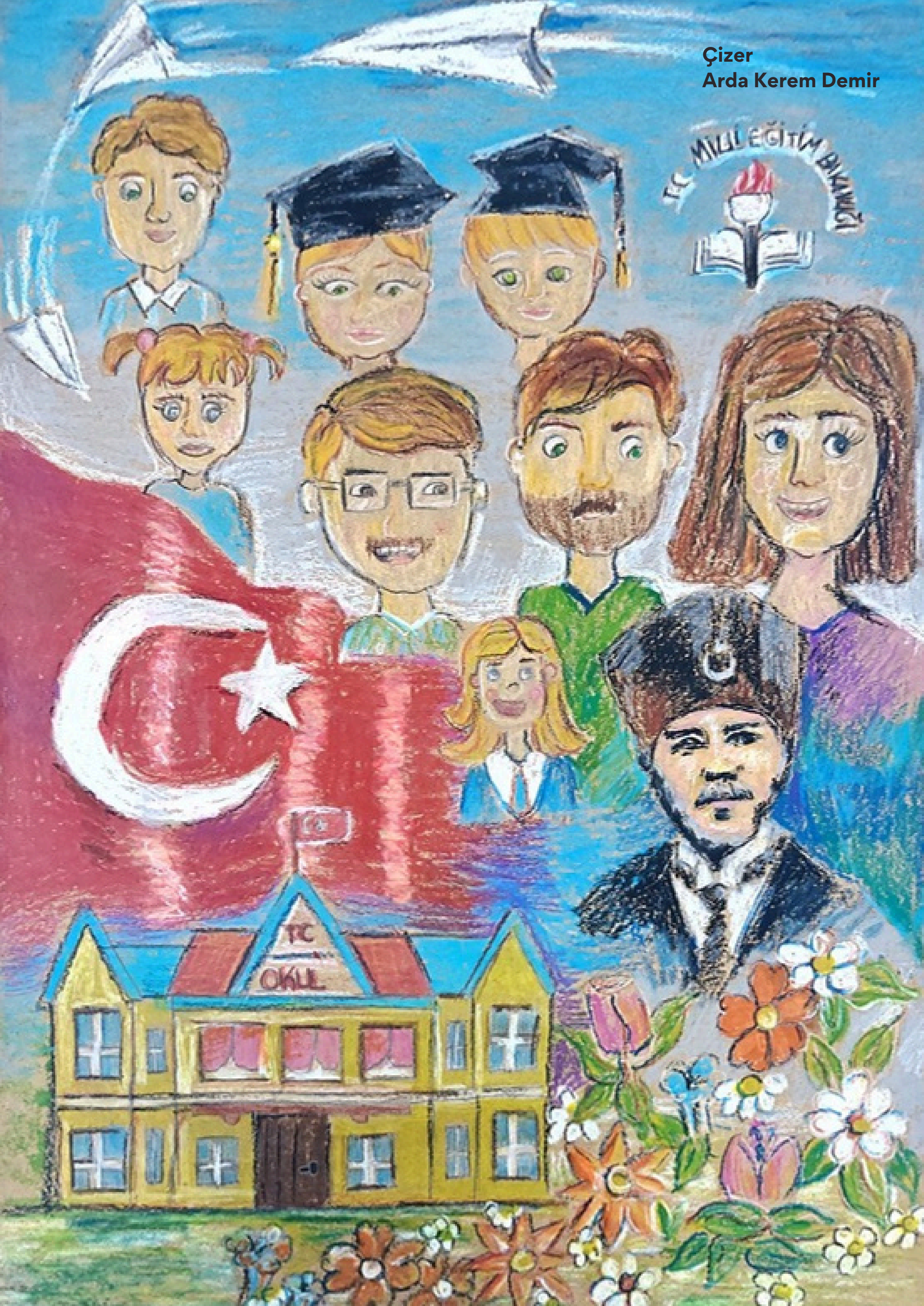

Çizer
Arda Kerem Demir

MEMATİ AMCA 2

Yazar
Eymen Safa Patan

Editörün Notu: Bu öykü Bir BİLSEM'in ikinci sayısında yayımlanan "Memati Amca" adlı öykünün devamıdır. İlk bölümde olanları görmek için Bir BİLSEM'in bir önceki sayısını Google Play Kitaplar'dan indirebilirsiniz.

Apartmanın hemen yanında bir polis karakolu vardı. O kadar yakındı ki polisler hemen olay yerine koştu. Polisler olay yerine geldiklerinde Memati Amca'nın başına gelenlerden tam olarak emin olamamışlardı. Kaybolan bir ceset ve bir silah sesi, kasabada paniğe yol açtı. Hemen soruşturma başlatıldı.

Komiser Erdem, olay yerine gelen ilk polisti. Ne olmuş burada diye sordu. Olay yerindeki ilk izleri incelediğinde Memati Amca'nın başına tek bir kurşunun isabet ettiğini ve bunun profesyonel bir iş olduğunu fark etti.

Memati Amca'nın torunu Efe, sabah saatlerinde büyükannesini ziyarete gitmişti. Komiser Erdem torunun kaybolduğunu fark etti. Efe'yi bulmalıyız dedi çünkü Memati Amca'yı vuranın Efe'yle bir bağlantısı olabilirdi. Birkaç gün sonra, polisler torunun izini buldu. Efe, dedesinin yanına gitmek için evden çıkmış ama o sabah yaşananlar bir şekilde dedesinin evine gitmesine engel olmuştu. Kayıp bir torun ve gizemli bir vurulma... Her şey karmaşıklaşmaya başlıyordu.

Efe'nin kaybolduğu yerde bir not bulundu. "Torunumdan uzak dur, yoksa seni daha da uzaklarda bulurum," yazıyordu. Polisler, olayın derinliklerine inmeye başladılar ama Kayserili Memati Amca'nın başına gelenler, hala bir sırdı.

Böylece Kayserili Memati Amca'nın ve torunun hikayesi, Kayseri'nin en büyük gizemlerinden biri haline geldi. Polisler, olayı çözmek için derinlemesine araştırmalarını sürdürürken, şehrin her köşesinde dedikodular artmaya devam ediyordu.

Devam edecek...

Çizer
Arda Kerem Demir

Çizer
Elif Rana Yılmaz

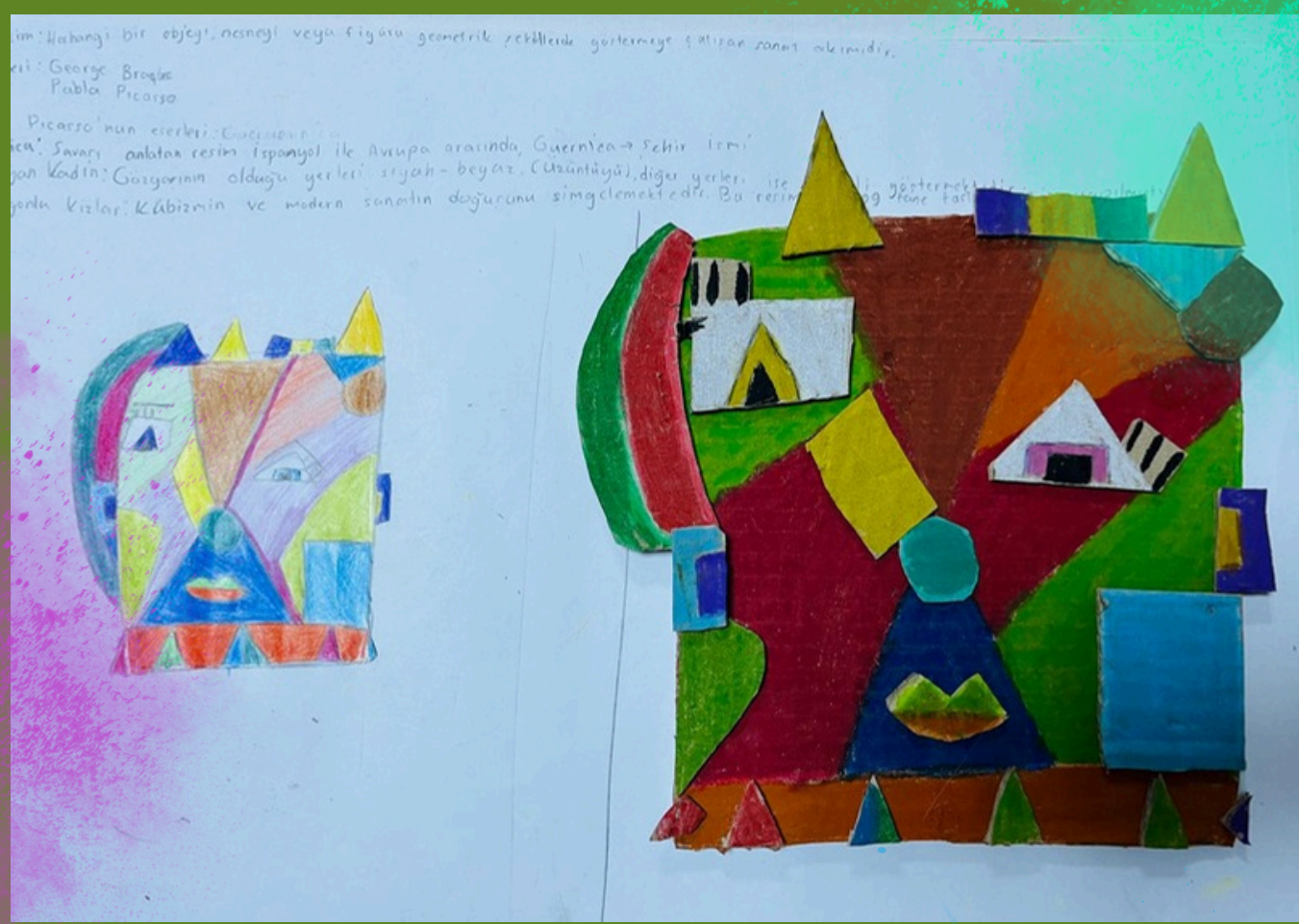

Çizer
Elif Zengin

Çizer
Ertuğrul Köse

Çizer
Ezgi Odabaş

Çizer
Zümra Öksüz

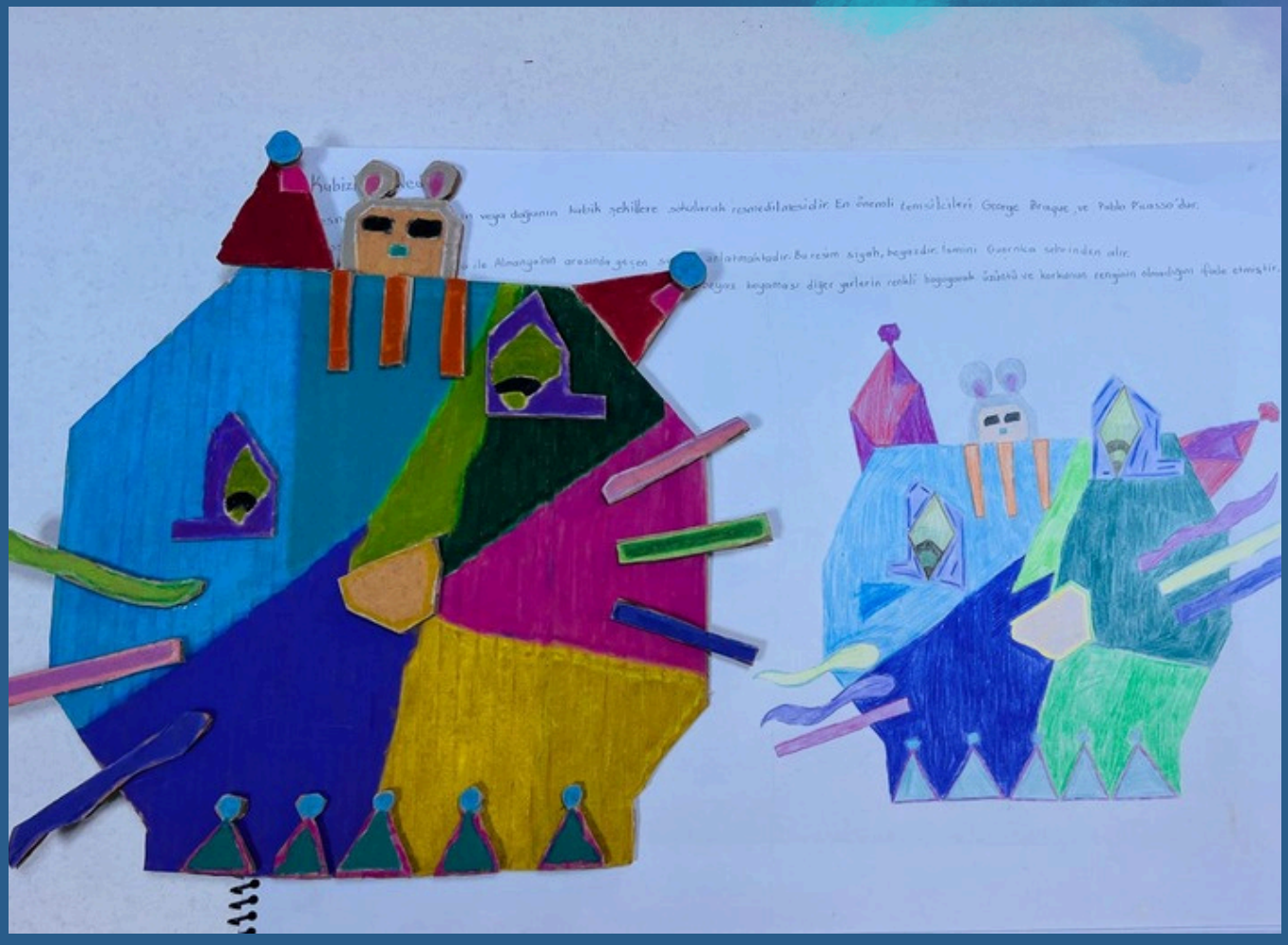

DIŞARDA BİR GÜN

Yazar
Hilal Berra Aydın

Güneşin kavurucu sıcağı yazı açıklamak için yeterliydi. Alnından damlayan terlere peçete yetişmiyordu. Büyük ihtimalle yazın en sevmediği yanı alnından damlayan terlerdi. Evren onun sesini duymuş olacak ki gölgelik yer bile bulunmayan havada gökyüzü bulutlarla kaplandı. Devamı gelmeyeceği mutluluğuyla alnındaki terleri sildi. Dondurma alıp parka gitmenin tam zamanıydı. O sırada sokakta her sabah aynı saatte simit satan Süleyman Abiyi gördü. Artan simit fiyatlarına rağmen hala dokuz liraya satan koca yürekli Süleyman Abiyi! Evet dondurma yiyecekti ama niye simit de yemeyeyim ki diye düşündü. Bir simit alıp dondurma eşliğinde keyif yapmayı planladığı parkta limonata satıcısını da gördü. Bir dakika bile düşünmeden aldı. Simitin uygun fiyatının acısı limonatadan çıktı. Şimdi bir elinde limonata bir elinde dondurma. Dondurmayı tutan elinin birkaç parmağına asılmış içinde simit olan bir poşet ayakta duruyordu. Limonatayı mideye indirdikten sonra bardağını çöpe atıp daha da erimesin diye dondurmayı yedi.

Simit elindeki poşette hala öylece duruyordu. Eve dönmeye karar verdi. Yol üstünde ıvır zıvır satan bir tezgah gördü. Kaç gündür bir toka alayım diye düşünüyordu. Tam tezgaha yaklaşıp “Toka var mı?” diye sorduğu sırada yanında hiç nakit para kalmadığı aklına geldi. Neyseki adam “Toka satmıyoruz ama yarın getirebiliriz.” Dedi. Toka olmadığını duyunca üzülmüş numarası yapıp eve gitti.

Eve gittiğinde aklına bir soru takıldı: İnsanlar seyyar satıcı tezgahlarında niye istediği şeyleri bulamadıklarını tartışıyorlardı. Halbuki satıcı, insanlar neye yönelirse onu satıyordu. Aynı kendisi toka istediğinde satıcının “Yarın getiririz” dediği gibi. Yani kısacacası satıcıyı yönlendiren alıcılardı.

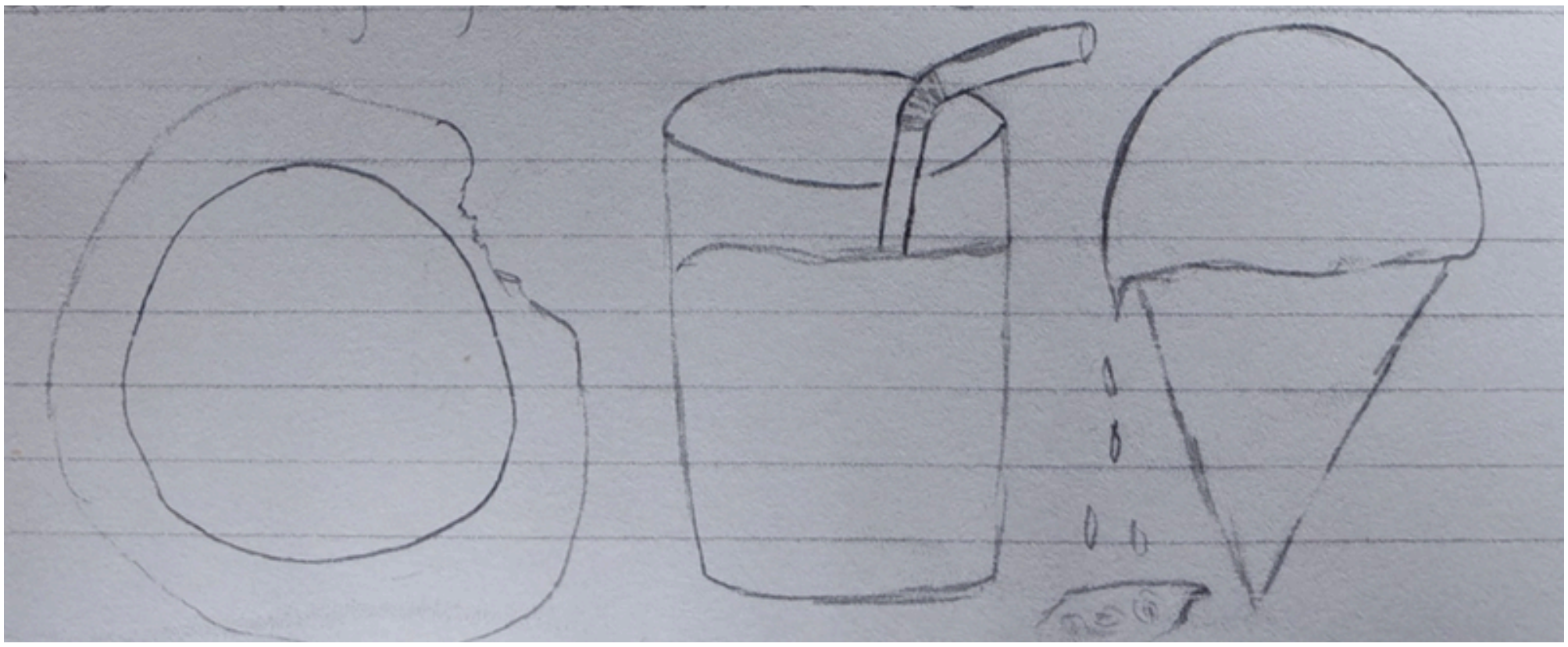

Çizer
Arda Kerem Demir

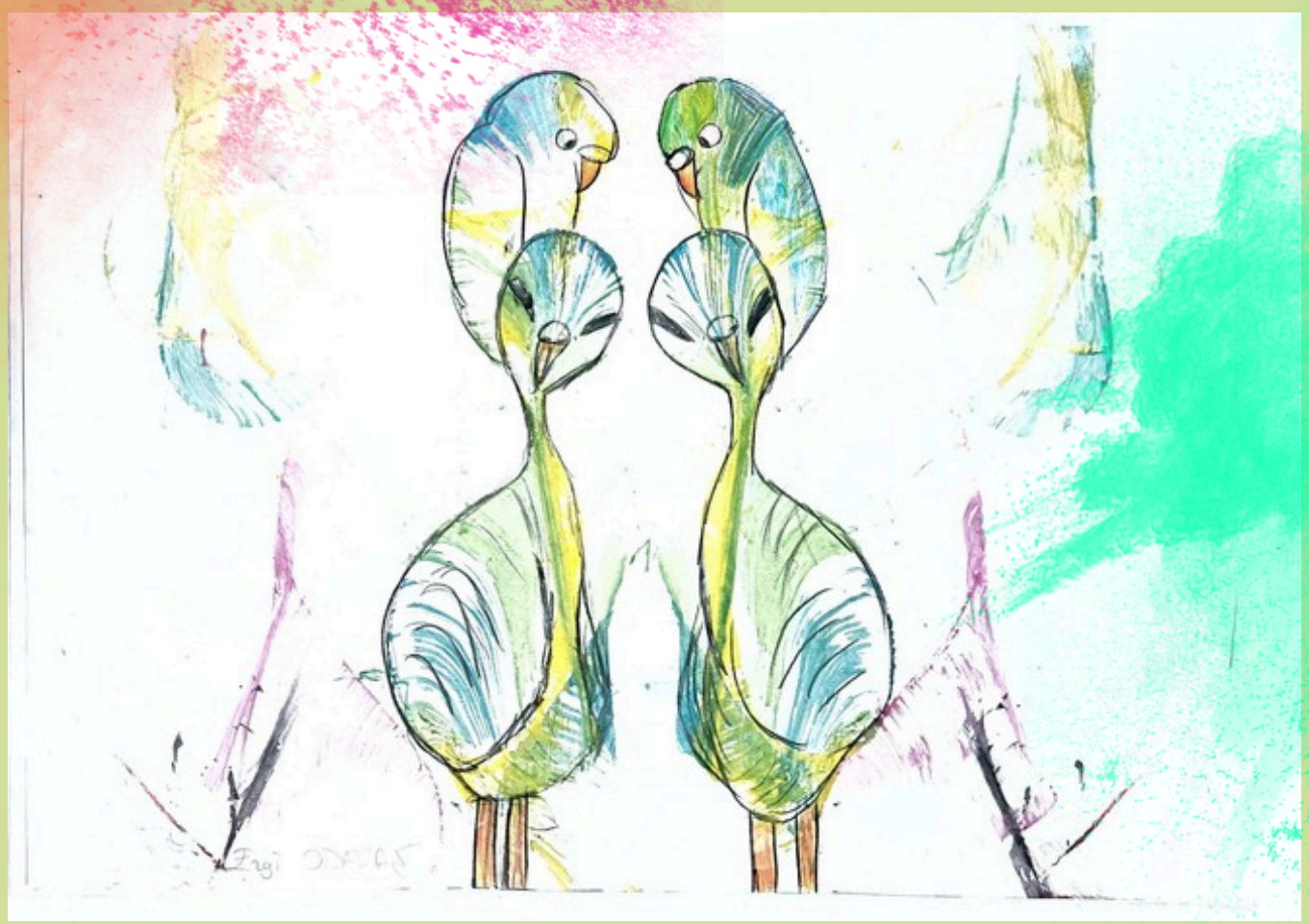

Çizer
Ezgi Odabaş

Çizer
Zümra Öksüz

Çizer
Elif Rana Yılmaz

Çizer
Amine Erva Şen

Çizer
Elif Zengin

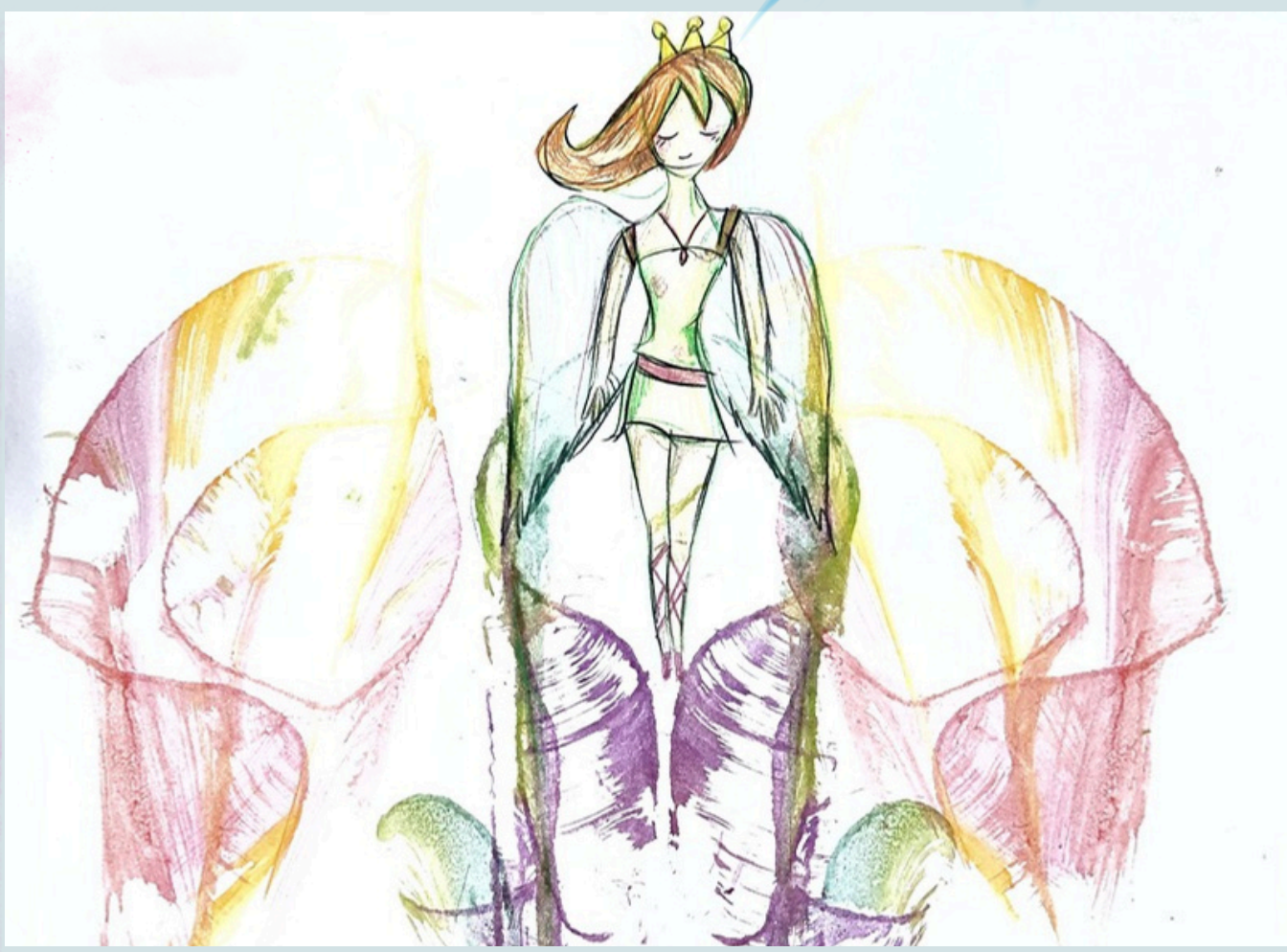

HAYATA KARŞI HER ZAMAN GÜÇLÜ OL!

Yazar
Hilal Berra Aydın

Mutluluk nedir?

Soruyu şöyle değiştireyim. Mutlu olmak için bir neden gerekir mi? İstediğin kalemin alınması, sınavdan güzel bir not almak, sevdiklerinle olmak veya okulun tatil olması... Kimileri bu saydıklarımla mutlu olur, kimileri daha basit kimileri de daha karmaşık şeylerle, peki ya mutlu olmak için bir neden gerekir mi? Yani akışında ilerleyen bir günde karşına çıkan olumsuz bir durumda mutlu olunur mu?

Tartışılır tabi ama örnek vererek anlatsam aynı fikirde oluruz gibi. Aklıma ilk gelen örneği veriyorum: En sevdiğin kalemin kırılması, kaybolması veya sınavdan beklemediğin bir not almak. Bunlar seni mutlu eder mi? Sanmam. Tamam şimdi son soruya geldik. Çoğu iyi veya kötü durumda mutlu olmakla yine aynı durumlarda olaya karşı pozitif bakmak aynı şey mi?

Örneğini de verdiğim gibi kalemin kırılınca mutlu olur musun, peki ya da olaya karşı pozitif bakıp "Önemli değil, kırılacağı varmış, daha güzelini alırım." Demek? Kalemin kırıldığı için mutlu olmazsın ama olaya pozitif bakıp küçük şeylere üzülmemek gerekir ki hayat daha yaşanılır bir hal alsın. Tabi bu verdiğim örnekler bazı durumlara uymayadabilir.

Oynamadığın oyuncağı atmaya kıyamazsın ama oyuncak bozulunca mutlu olup "Zaten oynamıyordum en azından çöpe atarken zorlanmayacağım" deyip mutlu olabilirsin. Sevdiğimiz kişinin vefatı veya hastalığa kapılması bizi mutlu etmez ve olaya pozitif bakmamız da zorlaşır ama biz ne olursa olsun karşımıza çıkan olaylara karşı pozitif bakarsak hayat daha yaşanabilir bir hal almaz mı?

Çizer
Ezgi Odabaş

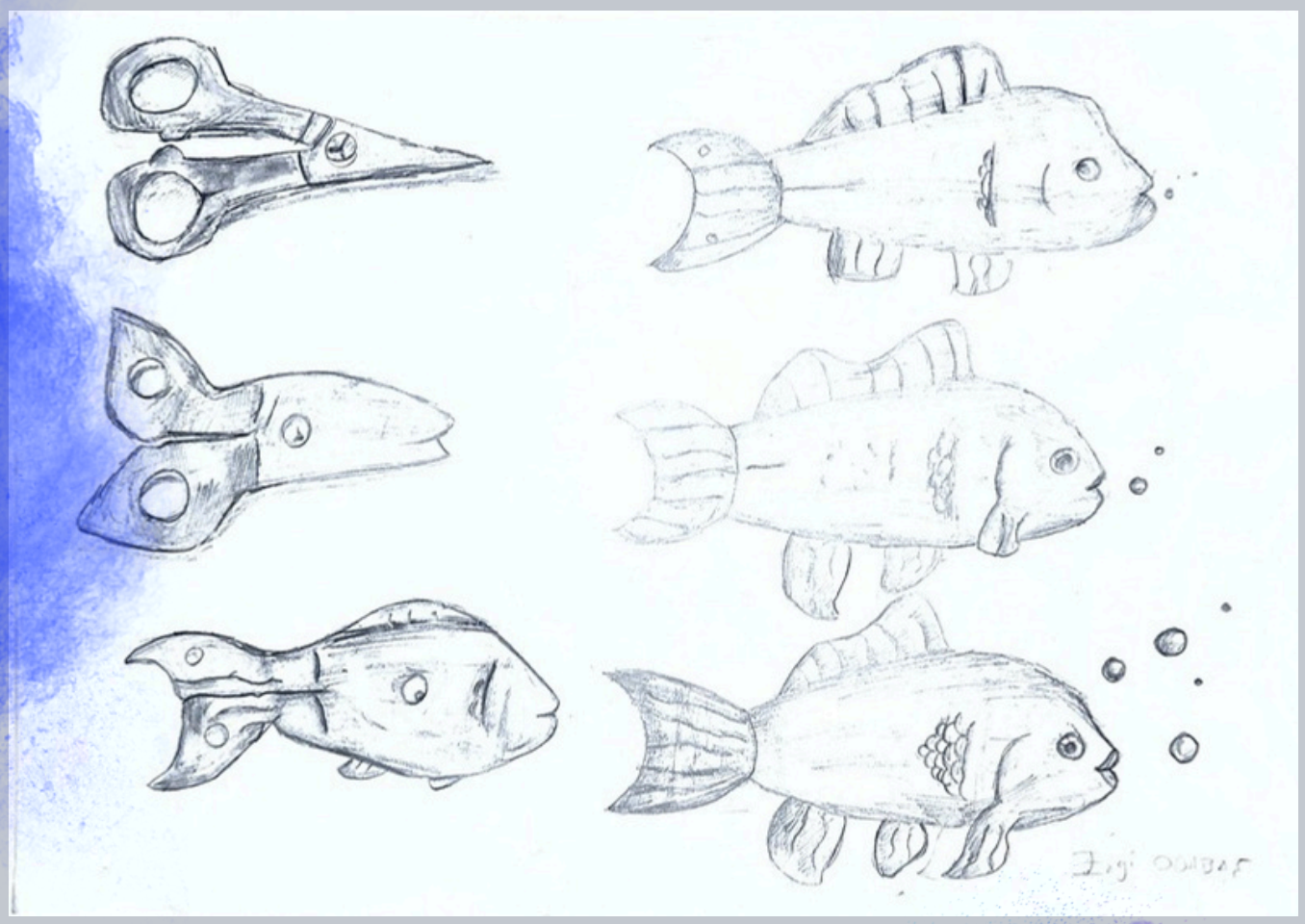

Çizer
Arda Kerem Demir

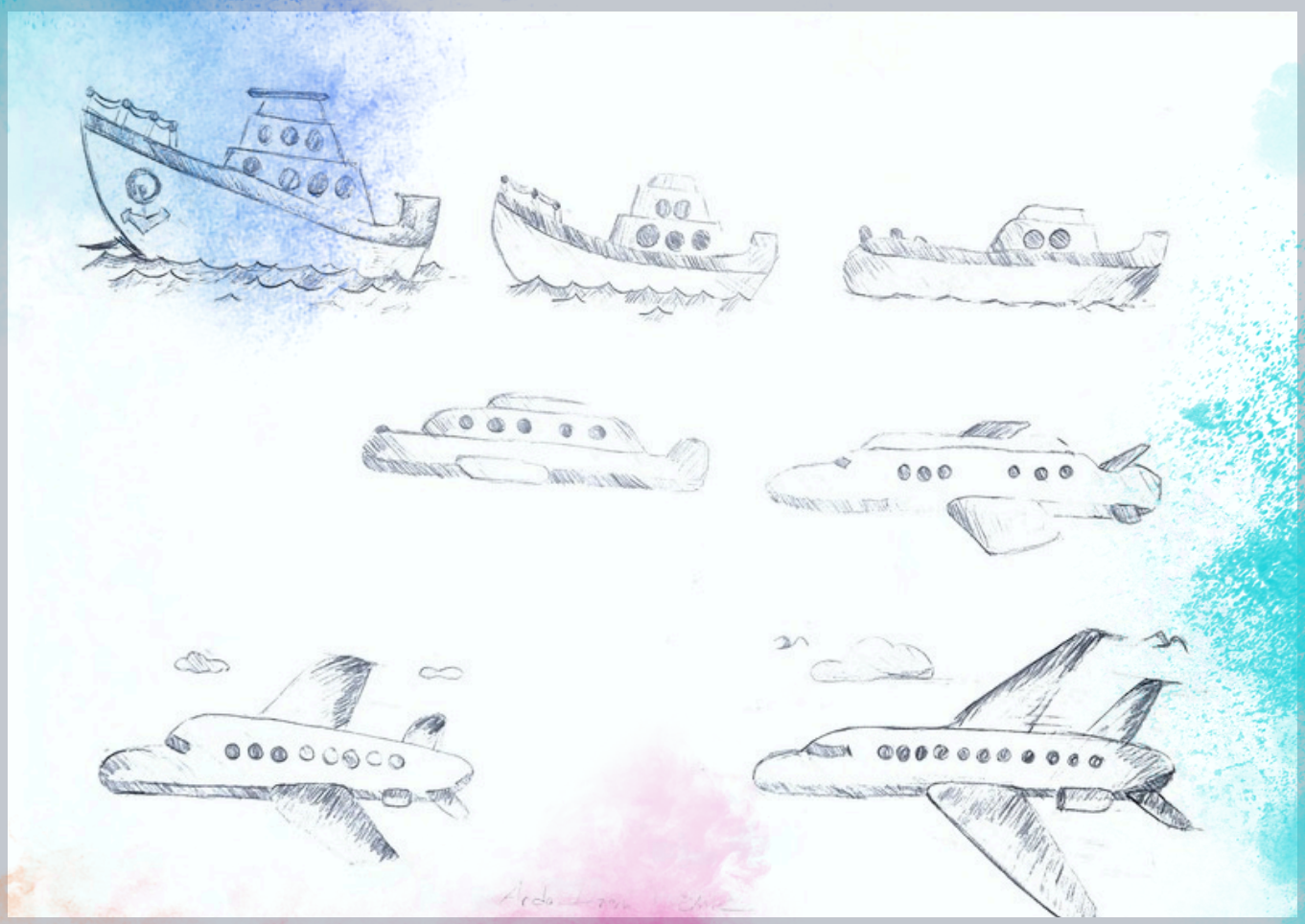

Çizer
Caner Çağlayan

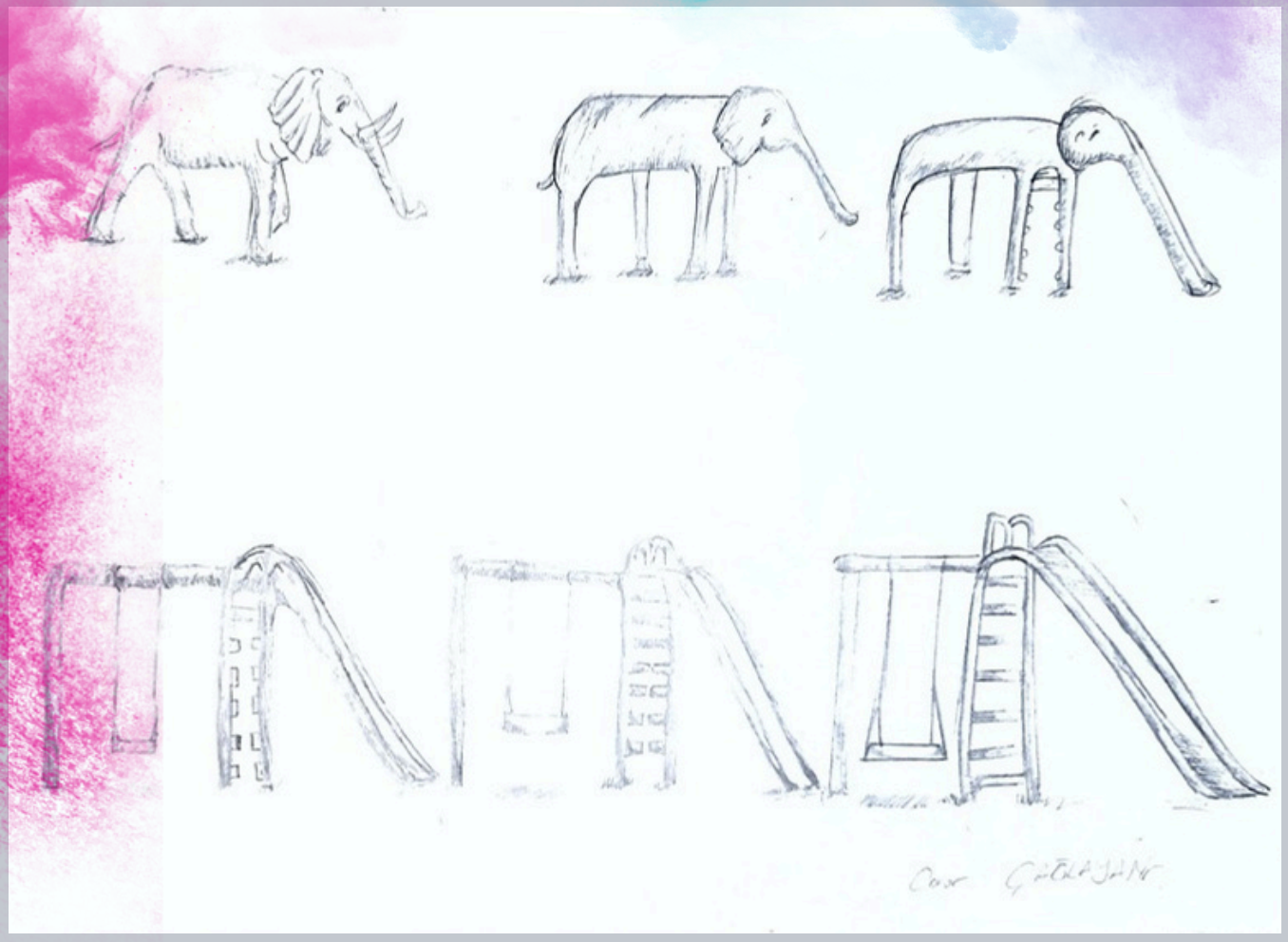

Çizer
Melih Kağan Aydın

PIGGO

1

MORE Than A PIG!

Drawn & Written By Rüzgar

Yazar ve Çizer
Rüzgar Yanıkömer

Hexle

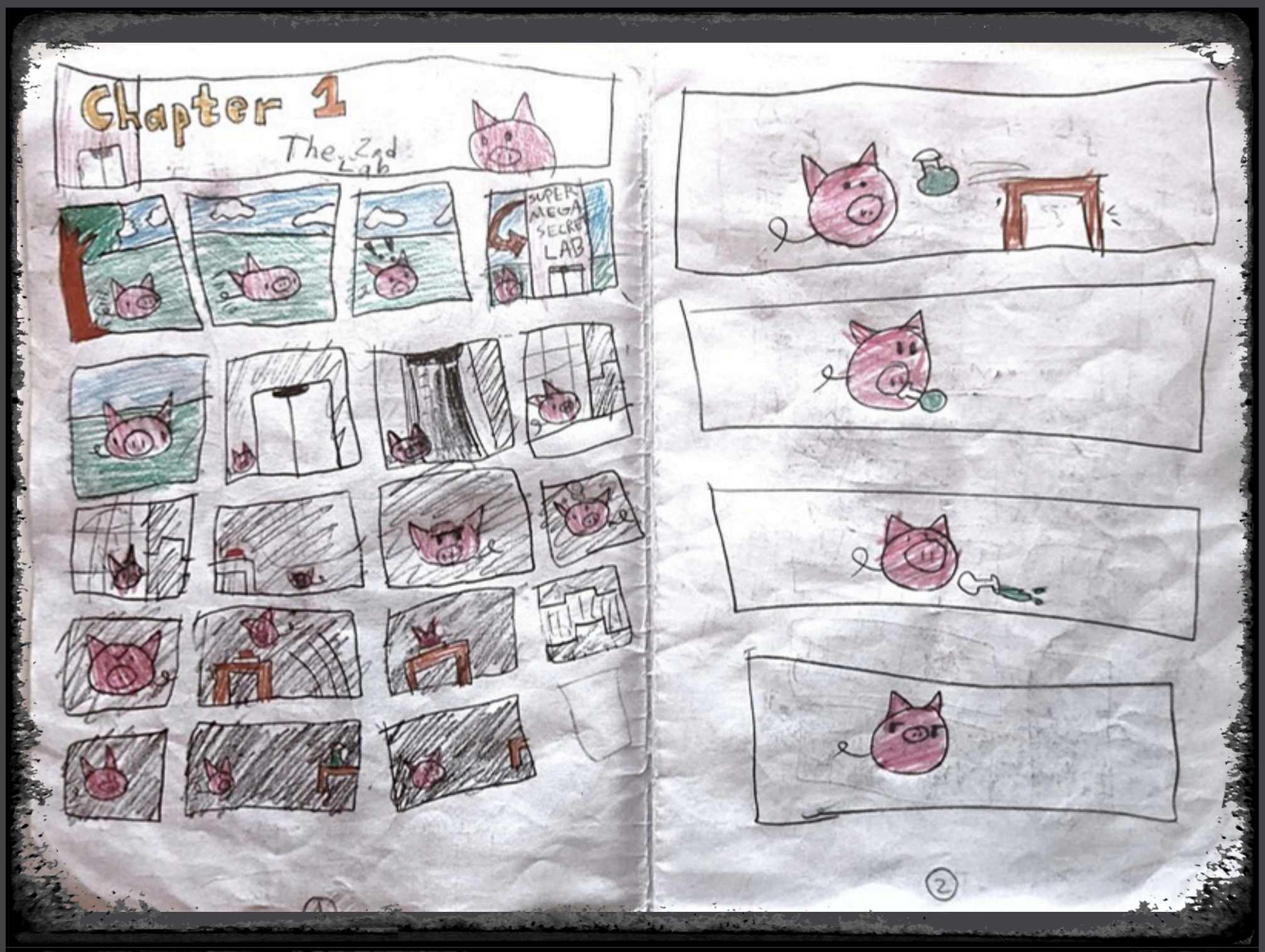
Chapter 1
The 2nd Lab
SUPER MEGA SECRE LAB
2

Piggo was disapointed.
Soho Ran.
As last he le ran.
But...
Did he save pig?
Yes.
No.
Heroic Things club
Chapter 2
Metalic MADNESS
4

And next up the wheater.
It'll be a cloudy day.
Ring Ring
Ring Ring
Hello?
Too small
7 mins later.
Perfect
Robot Museum
Museum
Lets destroy the city
Sticky was destroying
Only smart
Someone intelligent can beat him.
Chapter 3
The Hidden Gem
!!

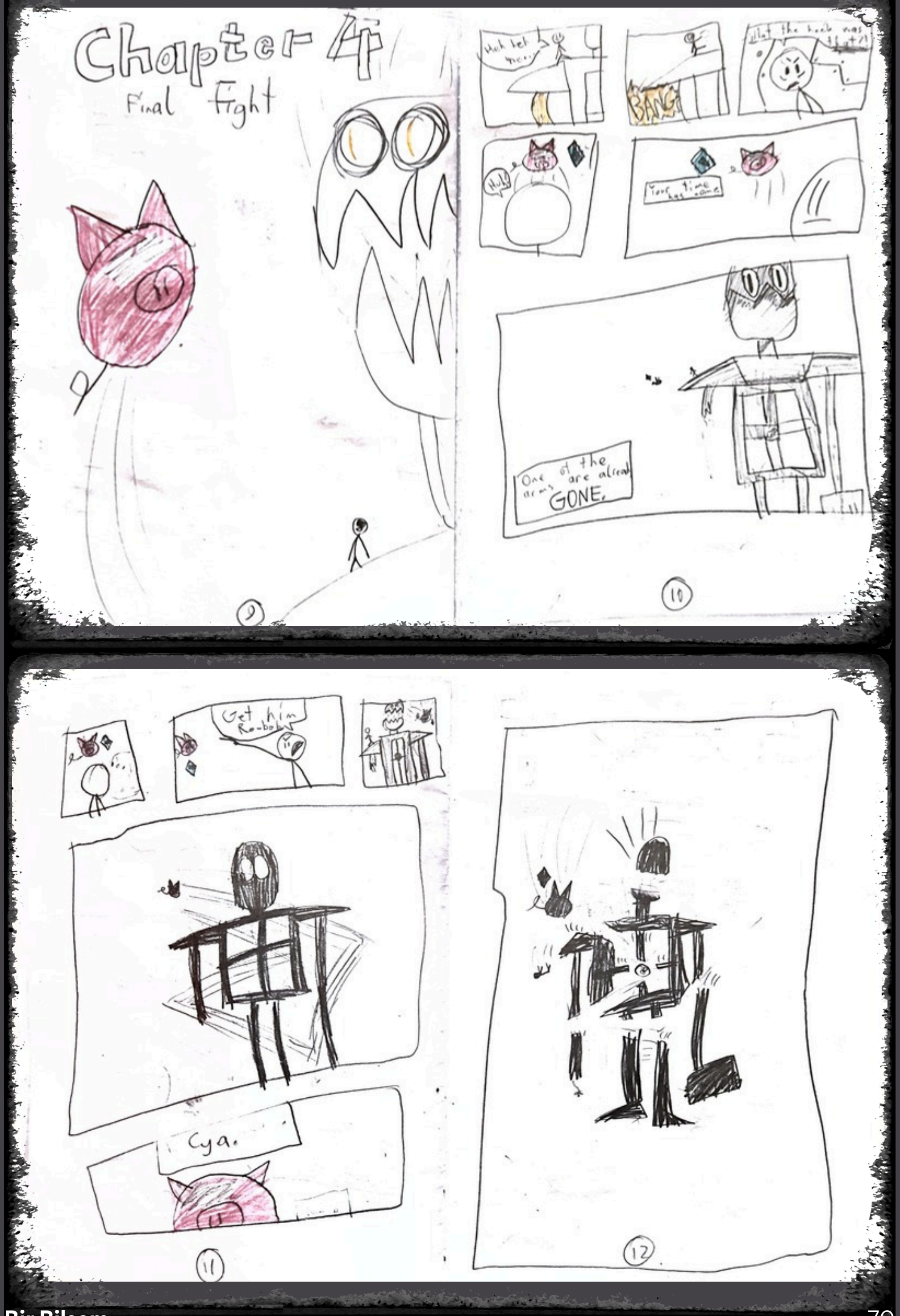
Chapter 4
Final Fight
9
Huh let me...
BANG
What the heck was that?!
Huh?
Your time has come
One of the arms are already GONE.
10
Get him Robots
Cya.
11
12

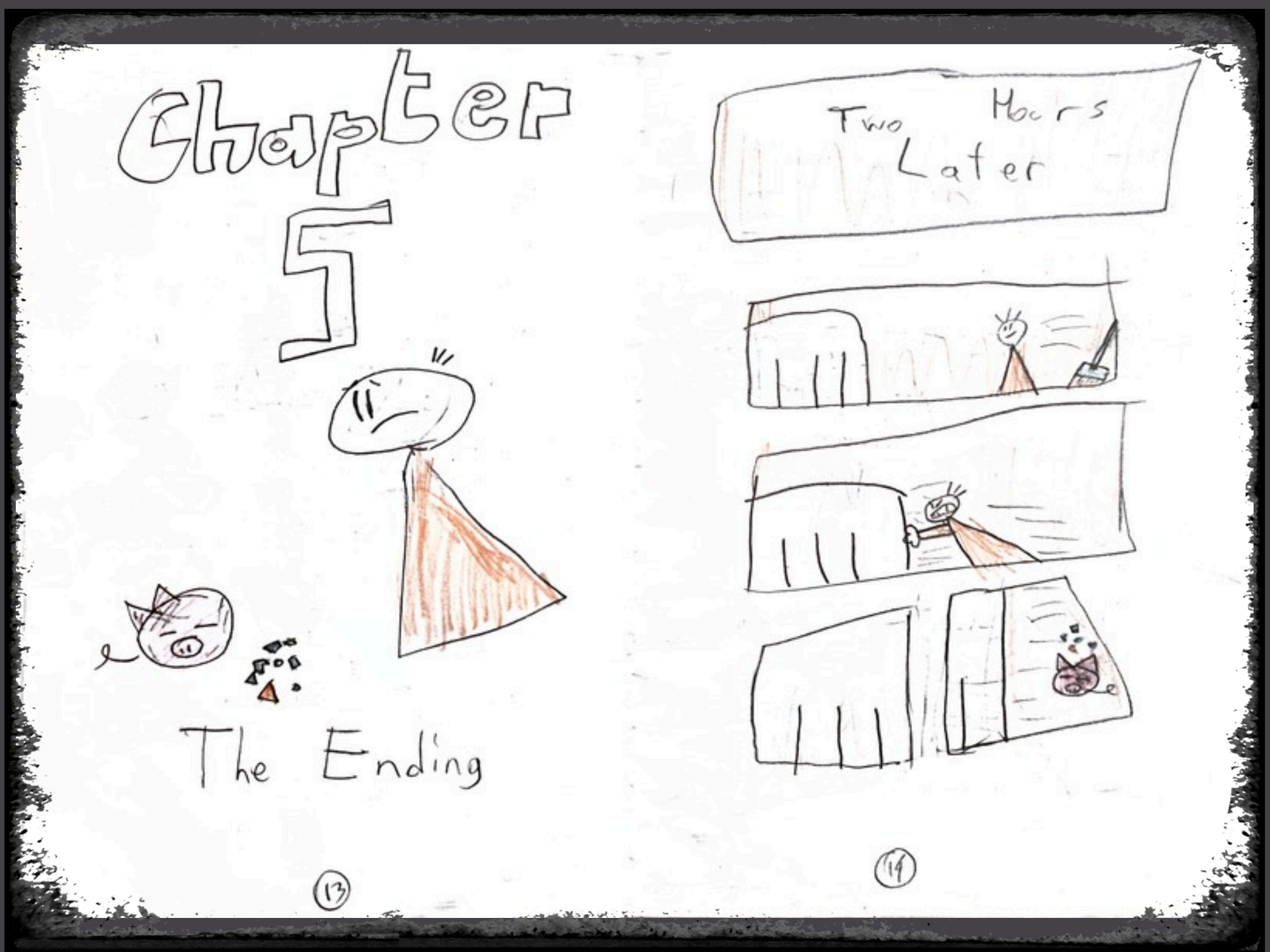
Chapter 5
The Ending
13
Two Hours Later
14

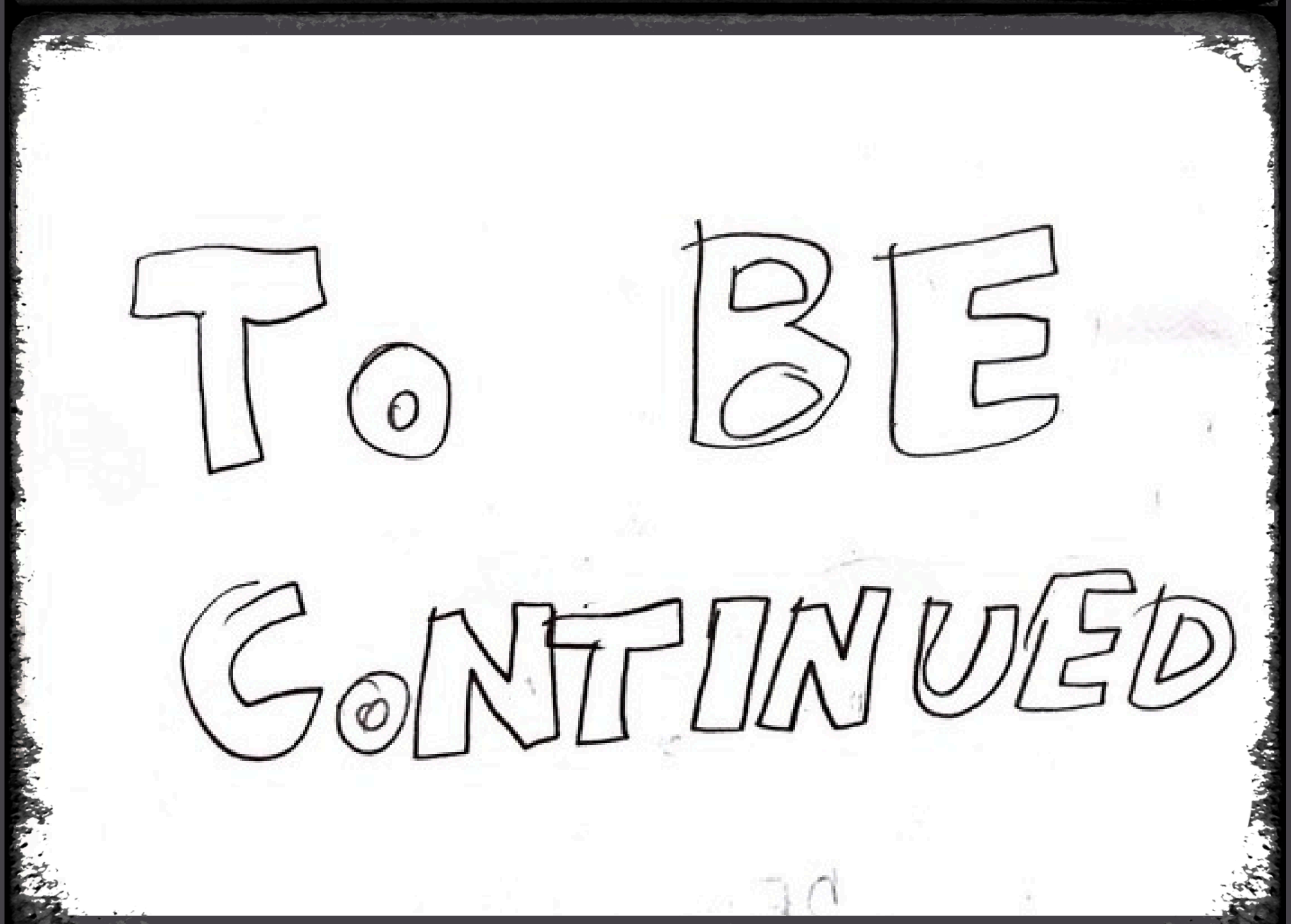
To BE
CONTINUED

Çizer
Zümra Öksüz

DUYGULAR ÜLKESİ

Yazar
Zarife Işıl Özdemir

Çok uzak ülkelerden biri olan “Emotions” ülkesinde Egmis adında bir kız varmış. Bu yıl 8 yaşına giriyormuş. Duygulemma yani iki yüzlü duygusu belirecekmiş. Hem heyecanlıymış hem de korkulu. Acaba duygulardan hangisi onu seçecekmiş?

O tam bunları düşünürken yüzünün yarısının kırmızılaşıp diğer yarısının mavieştiğini hissetmiş. Evet duygulemması ortaya çıkıyormuş. Ama yüzünün kırmızı olan tarafı sanki biraz sinirli, diğer tarafı ise üzgünmüş. Yoksa!..

Bir tarafı sinirli diğer tarafı üzgün mü? Hemen aynaya baktı. Evet doğruydu. Yüzünün bir tarafı sinirli, diğeri üzgündü. Yani yüzü sadece kötü duyguydu.

İyi duygular ve kötü duygular diye bir ayrım vardı..

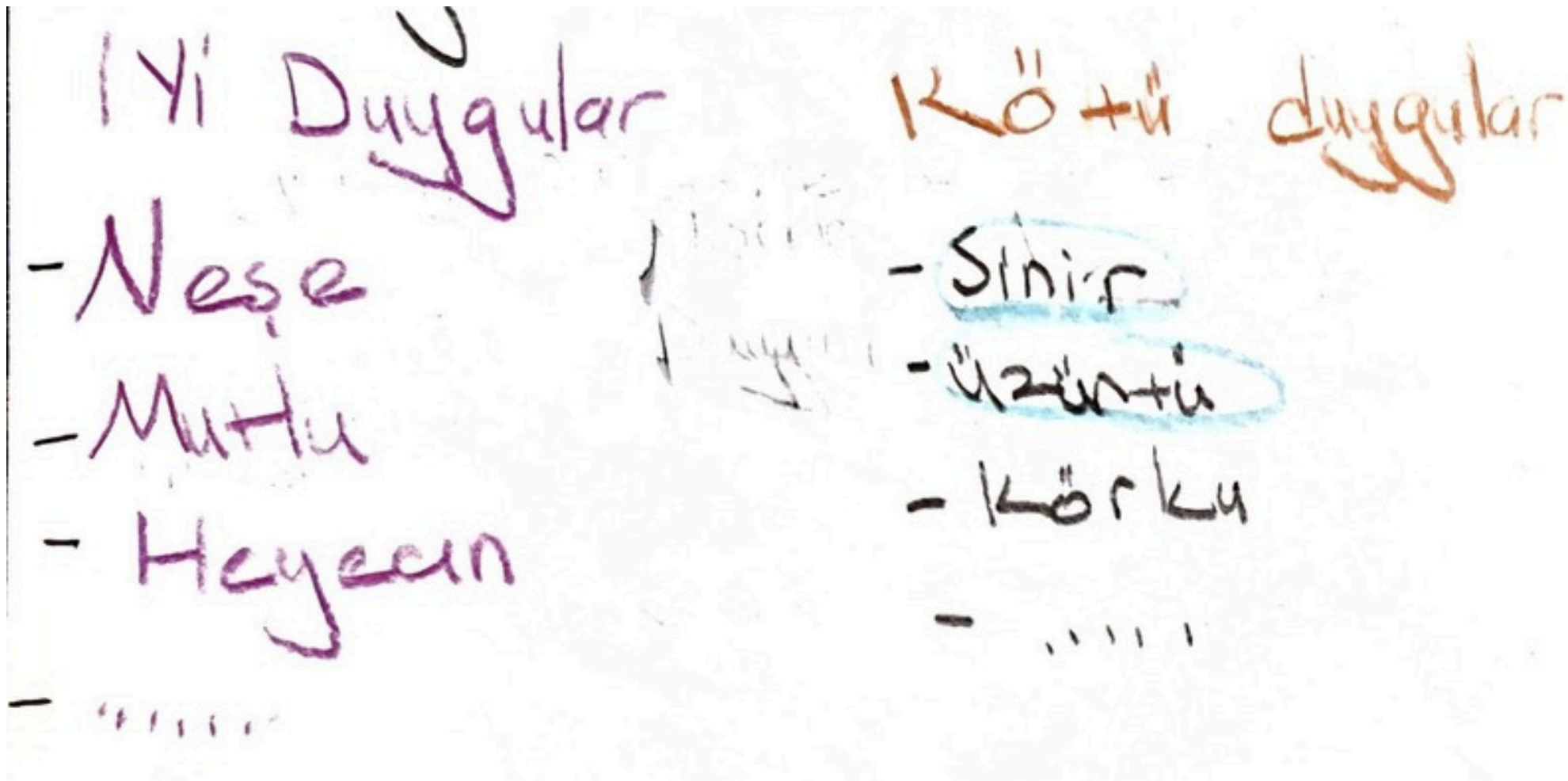

Egmis yalnızca kötü duygulardan ibaretti. Ama bu imkansızdı. Daha önce kimse tam kötü duygu olmamıştı. Tam o sırada annesi

-Egmis! Birazdan duyguların belirir, dedi.

-Tamam, dedi.

Sesi biraz sinirli çıkmıştı. Bunu annesi de fark etmiş olacak ki

-Ne oldu? Niye kızgınsın?

Sesi giderek yaklaşıyordu. Anlaşılan annesi Egmis’in yanına geliyordu.

-Aaa... Ne oldu sana.
-Görüyorsun anne. Sinir ve...
-Bu olamaz! Daha önce böyle bir şey görmedim!
-Off gerçekten mi?
-Evet!
-Arkadaşlarım, öğretmenler bile benden kaçacaklar.

-Kızım ilk defa bir kişide iki kötü duygu var. Sanırım senin kontrolünü kaybetmenden korkabilirler veya lanetli olduğunu düşünebilirler...
-Lanetimin onlara geçeceğini düşünüyorlar değil mi?
Daha fazla dayanamayan Egmis'in üzgün tarafı ağlamaya başladı.

Çizer
Zarife Işıl Özdemir

Egmis ağlamaya devam ediyordu. Diğer tarafı ise sinirden ağlıyordu. Artık sinirden titriyordu. Ne yapacağını şaşırdı ama annesi ve babası onu sakinleştirdi. Egmis ödevini yapıp hemen uyudu. Rüyasında annesinin dediği gibi kontrolünü kaybediyordu. Hatta canavara dönüşüp Emotions'ı yıkıyordu. Sabah uyandığında önce korktu ama rüya olduğunu anlayınca rahatladı. Egmis kendi kendine
-Artık buna dayanamayacağım, dedi.
Aklına "Emotions Efsaneleri" adlı kitabı geldi. O kitapta da buna benzer bir olay yaşanmıştı. Bir çözümü vardı. Hemen raftan kitabı alıp sayfalarını karıştırmaya başladı. Evet o bölümü bulmuştu. Annesine seslendi.
-Annecim okuldan sonra biraz sokakta gezebilir miyim?
-Olur ama dikkatli ol. Şu maskeyi de okulda takmayı unutma.
Egmis maskeye baktı. Maske neşe ve üzüntüden oluşuyordu. Maskeyi taktı ve planını gözden geçirdi. Planına göre okuldan çıkıp kitapta denenleri yapacaktı. Kitabı da çantasına koyup okula gitti.
Kitabın kurtuluş bölümünde şunlar yazılıydı.
"Bu efsaneye göre saf dağında bir peri yaşıyordu. Bu peri, pembe-yeşil kanatlı mavi gözlü, sarı saçlıydı ve gelenlerin bir duygusunu değiştirmesine izin veriyordu.
Egmis, ne kadar yürüdüğünü bilmeden yürüdü. "Saf Dağı" yazan bir tablea gördü. Biraz daha yürüdü. Önüne sarmaşıklar çıktı. Dizi kolu yara bere oldu ama sarmaşıklardan kurtulmayı bildi. Kendini tutamayıp sinirle tekrar sarmaşıklara girdi ama sonra yeniden kurtulmayı başardı.
Bir kenarda dinlendi.

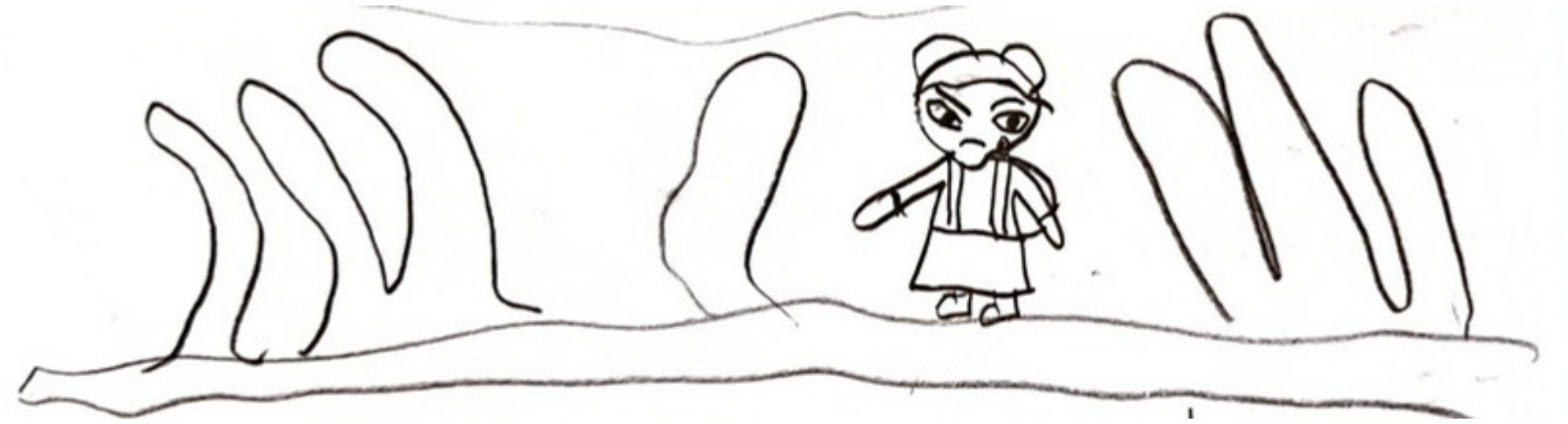

Havadaki bulutlar dağılınca karşısına iki dağ çıktı. Saf dağı hangisiydi? Sonra bir tabela daha gördü. Geldiği yeri gösteren bir ok daha vardı ve onda da Saf Dağı yazıyordu.
Kararsız kaldı ve eve döndü. Apartmanın aynasına baktığında şaşırdı. Yüzünün yarısı neşe diğer yarısıysa mutluluktu.

Çizer
Zümra Öksüz

Çizer
Duru Yağmur Doğru

Çizer
Yusuf Eymen Meydan

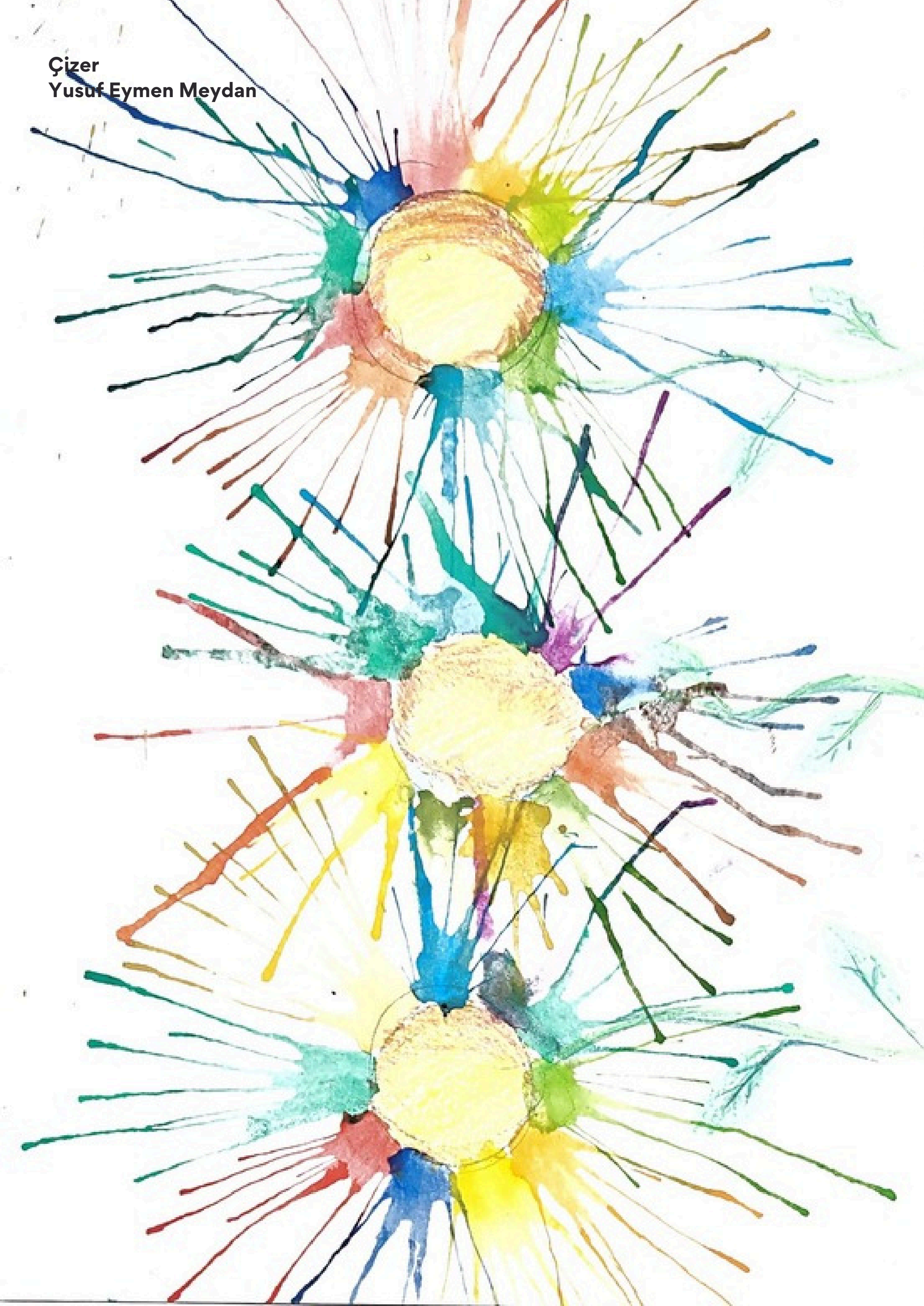

Çizer Öğretmen
Tansu Tunçer

Çizer
Deniz Torun

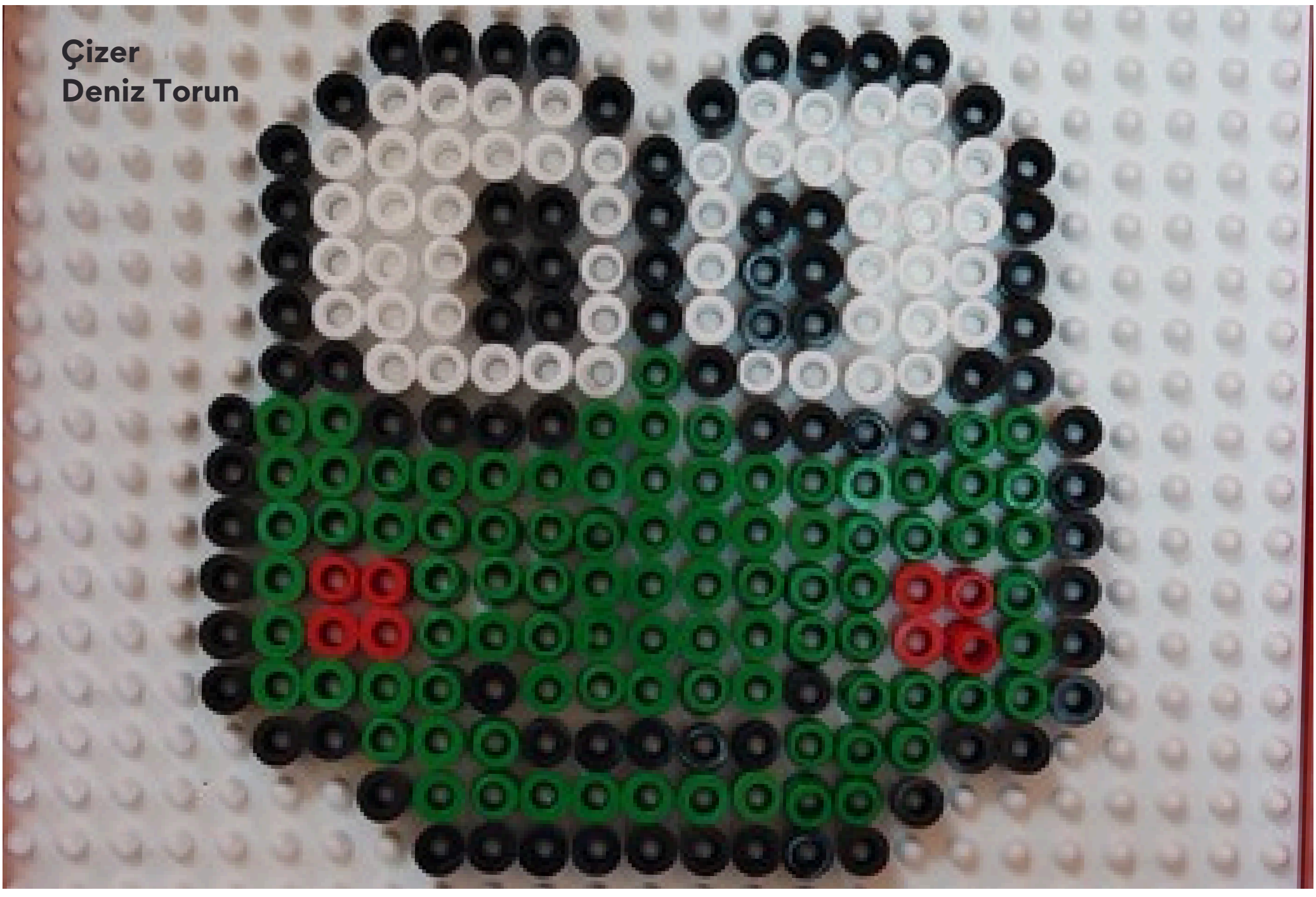
Çizer
Deniz Torun

BULMACALAR

Kafam karışık bu sabah,
Harflere sardım her bir ah.
Bir ipucu, bir de tuzak,
Çöz bulmacayı, oyalanmayı bırak.

Hazırlayan
Mustafa Haktan Kırlak

Liste biçiminde bertilen her bir sözcüğü bulup yuvarlak içine alabilir misin?

T	Y	■	Ç	N	İ	Y	E	B	L	İ	K	E	Ş	B
Ü	A	■	A	■	K	İ	T	A	M	E	T	A	M	İ
R	S	B	B	P	A	R	A	İ	Y	A	P	A	Y	L
K	A	O	A	T	E	K	N	O	L	O	J	İ	S	G
R	B	Y	L	D	U	R	B	■	Z	■	■	A	R	İ
■	İ	U	A	A	Z	İ	L	E	■	■	A	■	E	S
■	L	N	M	K	■	■	M	■	■	T	■	■	T	A
İ	G	L	A	E	■	N	B	E	C	E	R	İ	P	Y
■	İ	■	K	Z	İ	■	■	S	T	A	C	İ	O	A
A	S	I	R	L	K	E	P	D	E	R	G	İ	K	R
B	İ	R	İ	R	E	S	F	E	B	E	A	I	İ	■
Ç	Ü	B	D	A	K	İ	K	A	E	Ğ	İ	Y	L	■
D	Ü	Ş	Ü	N	M	E	K	R	O	■	K	A	E	E
A	R	M	A	Ğ	A	N	F	D	■	■	İ	S	H	■
Y	I	L	M	■	■	İ	T	E	L	E	F	O	N	■
K	O	L	A	Y	Ş	E	N	A	H	P	Ü	T	Ü	K

TEKNOLOJİ
KEP, TÜRK
BİLGİ, İCAT
DERGİ
DÜŞÜNMEK
ÇABALAMAK
DUR, YASA
BİLİNMEZ
HELİKOPTER
BECERİ
ZEKA, ZİL
KÜTÜPHANE
ŞİFRE
RESFEBE
BEYİN
BİLGİSAYAR
MATEMATİK
TELEFON
SAYI, OYUN
YAPAY, İKİ
SAAT, KOLAY
DAKİKA, YIL
ARMAĞAN
ŞEKİL, PARA
DOĞA, ASIR
ÜÇ, BİR

Hazırlayan
Mustafa Haktan Kırlak

Senin için bir resfebe hazırladık. Yanıtlarımız diğer sayılarda. Yanıtlarını arkadaşlarınla tartışmaya ne dersin?

+ **R** +

+
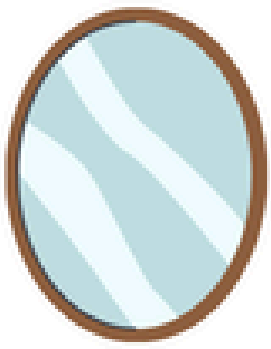
+ **K**

H +

+
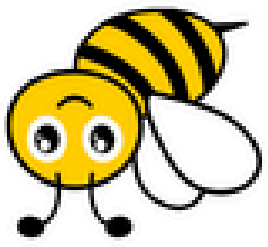

+ **M** +
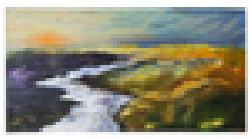
+

Hazırlayan
Hüsna Erva Ayaz

Bu zor bulmacayı çözebilir misin? Yanıtlarımız için bir sonraki sayıyı beklemen gerektiğini unutma!

Örnekte Tablo 1'deki sayıların Tablo 2'deki gibi yerleşmesi için yapılması gereken işlemler paylaşılmıştır.

TABLO 1

	A	B	C
1	1	5	7
2		2	4
3	8	3	5

İŞLEMLER

1. B2'deki 2'yi A2'ye alalım.
2. A1'deki 1'i B2'ye alalım.
3. A2'deki 2'yi B1'e alalım.

TABLO 2

	A	B	C
1	2	5	7
2		1	4
3	8	3	6

Bu mantığa göre aşağıda yer alan Tablo 1'deki sayıların Tablo 2'deki gibi yerleşmesi için yapılması gerekenler nelerdir?

TABLO 1

	A	B	C
1	2	6	4
2		5	8
3	1	7	3

İŞLEMLER

1. .....
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....

TABLO 2

	A	B	C
1	6	5	4
2	1		8
3	7	2	3

TİREBOLU BİLSEM'DE NELER OLDU?

Pastalı Hücre Etkinliğimiz

Fen Bilgisi Öğretmenimiz İsmail Kara'nın pastalı hücre etkinliğinden kareler. Hepsini yedik. Emeği geçen öğretmen ve öğrencilere teşekkür ederiz.

BİLSEM'de Yerli Malı Haftası Vardı.

Öğrencilerin, öğretmenlerin, idarecilerin ve velilerin katılımıyla gerçekleştirilen yerli malı haftası hem konuya ilişkin hassasiyeti hem de eğitimin paydaşları arasındaki diyaloğu artırdı.

Yaratıcı Çizim Atölyesi Verimliydi!

Görsel sanatlar öğretmenimiz Gökhan Memiş'in yaratıcılık atölyesinden bir kare. Yalnızca bir noktadan, yarım bir yıldızdan, bir buluttan doğan resimler.

TİREBOLU BİLSEM'DE NELER OLDU?

Sınıf Öğretmenimizden Hologram Etkinliği

Sınıf öğretmenimiz Ebru GÜNDOĞDU tarafından destek sınıflarına hologram projektörü etkinliği yaptırıldı.

Kodlama Haftasındaydık

Codeweek2024 haftası kapsamında İngilizce öğretmenimiz Tansu Tuncer tarafından yürütülen çevirim içi ve çevirim dışı kodlama faaliyetlerimiz Avrupa Birliği Kodlama Haftası Komisyonluğunca sertifaya layık görüldü.

Speaking Club Atölyemiz

Speaking club atölyemiz faaliyetlerine devam ediyor.

TİREBOLU BİLSEM'DE NELER OLDU?

Matematik Olimpiyatlarında Türkiye Finali

Ahmet hocamızın danışmanlığını yaptığı öğrencimiz Burak Kerem Özlü, Matematik Olimpiyatlarının Türkiye Finaline katılmaya hak kazanmıştır. Öğrencimizi ve öğretmenimizi tebrik ediyor başarılarından ve emeklerinden dolayı kendilerine teşekkür ediyoruz.

Öğrencimizden Akıl Oyunları Şampiyonluğu

Öğrencilerimizden Ali Eymen Akgül Pentago ilçe birincisi oldu. Bizi ilde de temsil edecek. Kendisini ve ailesini yürekten tebrik ederiz.

bilebilsem.com'u Ziyaret Ediyorsunuz Değil mi?

Her hafta yeni içerikler eklediğimiz bilebilsem.com projesi Dr. Onur Taşdemir'in önderliğinde büyümeye devam ediyor. Biz sık sık yeni içerik üretiyoruz. Ziyaretiniz bizi mutlu eder.

Yan taraftaki görsel de sınıfımız için tasarladığımız bir duvar resmi.

GÖRÜŞ, ÖNERİ, HABER, ÇİZİM YA DA ÖYKÜLERİNİZ İÇİN BİZİMLE İLETİŞİM KURMAKTAN ÇEKİNMEYİN!
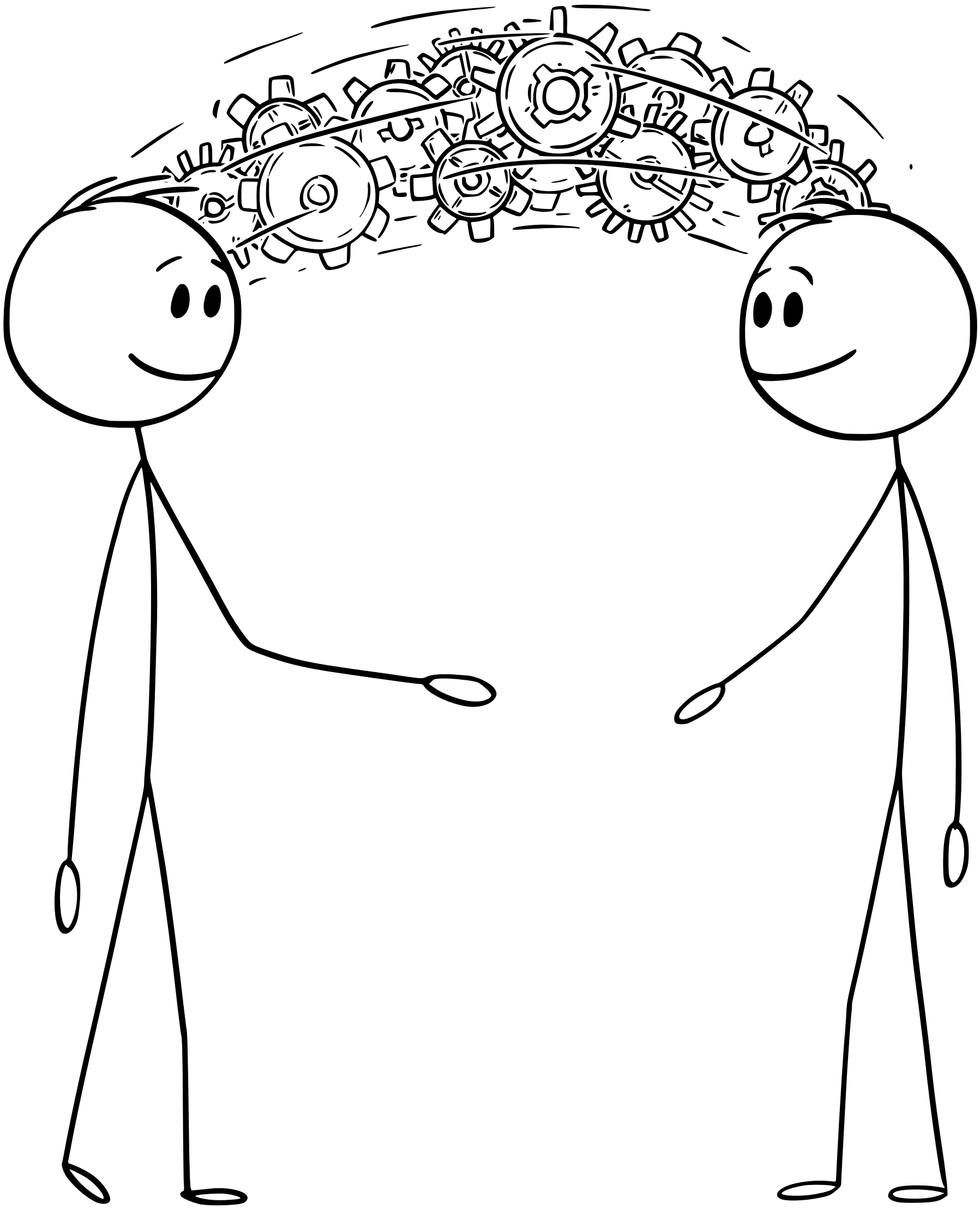
bilsembulut@gmail.com